

Val serija poglavlje 12c

Šetnja priodom između Imena božjih gdje smo imali Intervju sa Vampirom i otkrili Kozmičko Jaje

U ovom momentu htjela bih sa vama podijeliti činjenicu da, kao i mnogi od vas koji mi pišu, zadobivanje razumijevanja o svim tim "zašto i zbog čega" je bio "proces" koji je imao svoje momente krajnjih frustracija i pobune protiv onoga što JEST. Čak iako nam naša promatranja stvarnosti stalno govore da su Istina, mi svi naginjemo tome da ostanemo "usnuli" i "sanjamо" u "iluziji Matrice". U sljedećem izvatu jedino želim da mogu prenijeti u tekst moju frustraciju i zbumjenost u mojoj glasu. Riječi koje su napisane velikim slovima praktično su bile vikane:

Citat:

P: (L) Malo me sve ovo buni jer sam mislila da razgovaramo sa ljudima koji bi trebali biti 'mi' iz budućnosti. Sada se nalazimo u jednom periodu na ovoj planeti kada se stvari nalaze u jednom veoma čudnom stanju. Odvija se neka vrsta ogromne tranzicije i ja se pitam kakva je svrha svega toga? Zašto mi uopće razgovaramo s vama?

O: To je jedna lekcija. Zar još uvijek ne razumijete? Ta lekcija, sve lekcije, to je sve što postoji. Sve one su od neprocjenljive vrijednosti.

P: (L) Dobro, mi dobijamo te lekcije. Vi ste nam rekli što se događa. Vi vidite kako se to događa oko nas. Ja sam sigurna da je ono što ste nam rekli stvarno tako, jer postoji MNOGO drugih okolnosti i dokaza kao i istraživanja drugih koji su stigli do istih zaključaka, I PROKLETO BILO, SVE JE TO TOLIKO RUŽNO! DA LI ME RAZUMIJETE?! TO JE VEOMA RUŽNO!

O: Govoreći iz vaše perspektive.

P: (L) Pa dobro, Chloe nas je pitala telefonom prije par dana iz čega se mi to trebamo probuditi? Da li bi mi trebali probuditi se u jedno stanje u kome možemo VIDJETI sve ove stvari koje se događaju?

O: Da.

P: (L) Da li je u tom buđenju i viđenju tih stvari, cijela stvar? Dobro, kada se jednom probudimo i VIDIMO to, zašto se onda ne trebamo jednostavno 'odjavimo' odovd u tom momentu? Ako znate kakav je scenario nekog filma, onda ne morate gledati taj film!

O: Da, ali onda ćete propustiti to iskustvo.

P: (L) Znači, mi smo ovdje da iskusimo to kako nas neko žvače i gricka...

O: Ne.

P: (L) Porobljeni, kontrolirani, tretirani kao štakori u kavezu nekog laboratorija...

O: Ekstaza, sjećaš li se?

P: (L) Ekstaza?! DOVRAGA S NJOM! Pa ne moramo valjda svi GORJETI NA LOMAČI!

Ja razumijem da bi tako nešto moglo biti jedno PRILIČNO EKSTATIČNO iskustvo!

Sigurna sam da se William Wallace osjećao perfektno ekstatično kada su ga kastrirali, pa mu izvadili crijeva i sagorili ih na vatri ispred njegovih očiju!

O: Ne tako davno, tvoja glava je udarila u pločnik...

To je aluzija na moj "prethodni život" u Njemačkoj u kojem sam se bacila u smrt, nakon što su Nacisti odveli mojeg židovskog supruga i djecu u logor.

Citat:

P: (L) Da li je to bilo jedno ekstatično iskustvo?

O: Da.

P: (L) Znači, kad kazemo 'ekstatično' to onda može podrazumijevati i da se čovjek baci kroz prozor i ubije?! Vi trebate razumjeti nas i ovu našu perspektivu ovdje u 3D! Vi nemate glave za njihovo lupanje o pločnike!

O: Niti ćete imati/vi/mi.

P: (A) Kažete da znanje štiti. Ono nas štiti protiv ČEGA?

O: Mnogih stvari. Jedan primjer: **post-transformacijska trauma i konfuzija.**

P: (L) Tako, znanje će nas zaštititi od post-transformacijske traume i konfuzije. Hoćete reći da će ta tranzicija u 4-ti denzitet biti traumatična i zbumujuća? Da li mislite na transformaciju iz 3-ćeg u 4-ti denzitet, ili iz 3-ćeg u 5-ti denzitet, tj. smrt?

O: Oboje.

P: (L) Znači, ukoliko se netko ne šokira ili doživi traume, onda će taj tamo bolje funkcionirati?

O: Da.

P: (L) Dobro, ukoliko čovjek napravi tranziciju direktno iz 3-ćeg u 4-ti denzitet bez prethodnog svraćanja u 5-ti denziteti uz pomoć smrti, to bi impliciralo da čovjek može preći iz 3-ćeg u 4-ti denzitet bez smrti. Da li je to točno?

O: Da.

P: (L) Kako se to doživljava? Kakvo je to iskustvo...

O: Alisa prolazi kroz ogledalo.

P: (A) Dobro, oni kažu da bi nas to znanje trebalo zaštititi od traume i konfuzije. U drugu ruku, sve su to lekcije, pa je i trauma jedna lekcija. Zašto bi mi trebali raditi na tome da izbjegnemo tu lekciju?

O: U pravu ste, to jest jedna lekcija, međutim, **ako imate predznanje onda vi tu lekciju naučite ranije i na jedan drugačiji način.**

P: (L) Znači, ako naučimo tu lekciju na drugačiji način, da li to onda ublažava potrebu ili način učenja te lekcije za vrijeme tranzicije?

O: Da. Bude lakše.

Moja voljena baka mi je uvijek govorila "mudar čovjek uči iz svojih grešaka; genijalan uči iz tuđih." (Pitam se da li je tada tamo postojala posebna škola koju je moja baka pohađala da nauči sve te mudre izreke?). No, njena poanta je baš to sa čime se suočavamo ovdje. Moramo učiti ne samo iz tuđih grešaka, nego i iz naših vlastitih, i iz upotrebe naših najvećih preimุćstava, naših umova na sve to. Ako su lekcije sve ono što postoji, onda izgleda jedino logično misliti da možemo izvoditi neke principe, zaključke, iz svijeta oko nas, iz naših proučavanja, i putem NEPOSREDNOG OPAŽANJA.

Mnoga "okultna" učenja tvrde da netko može naučiti sve "tajne" stvaranja putem proučavanja prirode. Alkemičari kažu da je istina " skrivena u jasnom pogledu". Kako sam navela u prošlom poglavljju, ljudi iz Nexus Sedam misle da nam je potreban "jezih hiperdimenzionalnih simbola koji šifrira {kodira} ljudski osnos sa prirodom. Simboli i obred koji kodira elemente i sile prirode, kodira životni proces prirode, od malih insekata sve do navodnih anđeoskih i demonskih ET-ja." A ja odgovaram na to da ga mi već imamo. To je Priroda sama po sebi.

Jedini je problem da ne možete zadobiti znanje i razumijevanje prirode jednostavnim čitanjem o tome ili muvajući se okolo po vrtu. Morate MISLITI.

Citat:

Kasiopejci: "Vidite, kada prebrzo idete kroz proces učenja i prikupljanja znanja, to je kao da se prebrzo krećete cestom, bez da zastajete, da vidite tlo pod sobom. Netko tada propušta da nađe zlatne novčiće i kristale {koji se kasnije mogu ispolirati u drago kamenje, dragulje} koji se nalaze u pukotinama ceste."

Mi ne možemo "ubrzati" proces. Najveće tajne prirode uvijek se nalaze pored nas. U Prirodi, Bog se manifestira u svim svojim mnogobrojnim licima. Priroda je organ kojim se objavljuje stvoritelj. Važno je naučiti sve što možete o fizičkom svijetu prije no što počnete istraživati duhovni svijet jer "tamo postoje bezbrojne oblasti u nevidljivom svijetu, neke od njih daleko opasnije od najgorih džungli našeg vidljivog svijeta." (Chittick) **Jednom kada ste naučili o fizikalnom svijetu, mnoge stvari o duhovnom svijetu koje su bile neobjašnjive tada će biti razumljive.**

Citat:

Kasiopejci: Sve što postoji su lekcije. Ovo je jedna beskrajna škola. Nema drugog razloga da išta postoji. Čak i neživa materija uči da je sve "iluzija". Svaki pojedinac posjeduje svu kreaciju unutar svojih misli/uma. Sada kontemplirajte ovo na tenutak. Svaka duša je svemoćna i može stvoriti ili uništiti sve što postoji ako bi znala/znali kako. Mi, vi i svi ostali međusobno smo povezani obostranim posjedovanjem svega što postoji. Vi možete stvarati alternativne univerzume, ako to želite, i obitavati u njima. Vi ste svi duplikati univerzuma kojeg nastanjujete. Vaše misli predstavljaju sve što postoji. "Zabavno" je vidjeti kojim stvarima vi možete pristupiti.

P: Za koga je zabavno da vidi koliko mi možemo pristupiti u našem napretku?

O: Za sve. Izazovi su zabavni. Što mislite, gdje je granica vašeg uma?

P: Gdje?

O: Mi smo pitali vas.

P: Pa, nagadam da nema granice.

O: Ako nema granice, tada što je razlika među vašeg uma i svega ostalog?

P: Pa, mislim da nema razlike ako je sve ultimativno jedno.

O: Točno. I kada od dvije stvari nijedna od njih nema apsolutno nikakvih ograničenja, one su točno iste stvari.

Sada primijetite da su Kasiopejci rekli da je "ZABAVNO" vidjeti čemu sve možete pristupiti". A ono čemu bi mi trebali pristupiti jesu univerzalne stvaralačke sile koje postoje UNUTRA naših vlastitih misli - energiji nulte točke, kako je to predložio David Bohm. No ta stidljiva napomena o "zabavnom" također nam govori nešto iznimno važno! Ona nam govori da ovdje postoje "ograničenja" kako bi se "igra" učinila zanimljivijom.

Ista ta ideja da je cijela Kreacija "igra" ili "izazov" koju je Bog postavio/la za sebe, potpuno je odvratna nekim ljudima. I, kao što je svima poznato, kada je itko od nas u sredini različitih "izazova", teško je onda vidjeti humor u tome. Vidi li miš humor Boga kada se mačka igra sa njime prije no što

ga pojede? Je li to čudovišno bogohuljenje ako se smanje patnje čovječanstva kroz milenije (sa dosadašnjih krvavih sukoba) na kozmičku rundu 'skrivača'? Sljedeće će zacijelo ilustrirati ono što mislim:

Citat:

P: Koje je značenje broja 666 u knjizi Otkrovenja?

O: Viza.

P: Mislite kao kreditna kartica?

O: Da. Nije samo kredit, također i dug.

P: Da li su kreditne kartice posljedica onoga što 666 prezentira?

O: Da?

P: Da li bi se trebali rješiti svih kreditnih kartica?

O: Na vama je. Kako ćete to učiniti? Svijet neće uskoro imati ništa osim kredita i dugovanja. Niste li čuli o tim novim Visa kreditnim karticama, da je to budućnost novca kao kontroliranog svjetskim bankarskim sistemom = bratstvom (Brotherhood) = Gušterima = antikristima.

P: Ako nemate kreditnu karticu, onda ne spadate u taj sistem?

O: Ne. Nećete imati izbora: pripadaj ili gladuj.

P: Što se dogodilo sa slobodnom voljom?

O: Bratstvo, također znano kao Gušteri (Lizzardi), antikristi su se umiješani u slobodnu volju već 309000 godina. Oni postaju očajni što se više približavamo promjenama.

P: Uvijek mi je bilo prirodno pobuniti se protiv onoga za što nisam osjećala da je dobro za mene. Da li je pobuna protiv tog sistema moguća?

O: Ako ste voljni napustiti tijelo.

P: Napustiti tijelo kao umrijeti, riknuti, otegnuti papke?

O: Da. **Promjene će doći poslije meteža, budite strpljivi.**

P: Željeli bi se preseliti na selo. Da li će se moći tako živjeti bez kreditnih kartica?

O: Ne.

P: Da li će oni moći kontrolirati sve i svakog bez obzira gdje se nalazio?

O: Da.

P: Čak i ako se odselimo u Guayanu i sagradimo drvenu kućicu u šumi i ne marimo za nikoga, još uvijek ćemo biti uvučeni u taj sistem?

O: Laura, osjetit ćeš efekt Lizard bića očajnih da uspostave totalnu kontrolu, ma gdje se nalazili.

P: To je neopisivo deprimirajuće. Da li razumijete?

O: Zašto? **Promjene će uslijediti.** Prema literaturi "Bringers of the Dawn" (Donosioci Svitana) **izazov će biti ekstaza ako se gleda iz propisne perspektive, koja NIJE - ponavljam - realitet 3. denziteta. Razumijete?**

P: U navedenoj literaturi, Joan of Arc je opisala kao zanosan osjećaj za vrijeme gorenja na lomači. Da li ste na to mislili?

O: Na neki način, ali ne trebate biti spaljeni na lomači.

P: To nije komforno. Imamo i druge načine za umrijeti.

O: Mi ne govorimo o smrti, Laura. **Ako slušaš one koji su čvrsto prikovani za 3. denzitet, to je onda kad utrčiš u rizik da se oklizneš u vlastitom znanju koje si naučila ma kakve god dobre namjere bile.**

P: Što ste mislili "izazov će biti zanosan"? Koja vrsta izazova?

O: **Život kroz metež koji slijedi.**

P: Nekoliko knjiga koje sam pročitala, savjetuju seljenje u seoske krajeve i formiranje

grupa, te spremanje zaliha hrane,...itd.

O: Dezinformacija. Skinite se s toga već jednom zauvijek. To je smeće 3. denziteta.

P: Osjećamo se prilično bespomoćno prema milosti i nemilosti bića koja mogu doći i nahraniti se nama svojevoljno. Imamo li koga na našoj strani, tko "vuče" za naš tim, tko se priključuje energijom ili nečime?

O: Što vi mislite, s kime ste dosad komunicirali?

P: Da li ste vi u mogućnosti da nam asistirate kroz prolaz kroz tu zbrku?

O: Da. Sve što trebate napraviti je da pitate (zamolite).

P: Da li ćemo prolaziti kroz razdoblja kad ćemo biti odsječeni od dobijanja pomoći?

O: Vi nikada niste, niti ćete ikada biti odsječeni od nje.

P: Oh, ja ne želim patiti!

O: Ne trebate patiti. Prestanite razmišljati načinom 3. denziteta.

P: Ne želim ni da pati netko kog volim, također. Ne želim nikakvu bol. Patila sam i previše!

O: Zaglavili ste u 3. nivou (denzitetu) večeras.

Pretpostavljam da možete reći da sam se osjećala prilično očajno sa svim time. Zapravo, toliko očajno, da nisam obraćala pozornost na važne stvari. Primijetite nekoliko ključnih stvari iznad: "**Promjene će uslijediti**", i "izazov" "življjenja kroz" "metež" biti će "ekstaza" (ekstatičan).

Kao ljudskim bićima, izgleda da je esencijalni dio naše prirode da osjećamo da u životu postoji nešto više od trenutno očitog vidljivog materijalnog svijeta.. Mi ne volimo razmišljati da su naši životi "igra šansi" koju igraju bogovi. Pa ipak možemo opaziti da je bezdušnost nasumičnosti svijeta u prednosti pred religioznim pogledima na ljubećeg, brižnog Boga.

Izgleda, na osnovu opažanja, da jedini konstantni faktor fizičkog univerzuma jest promjena. Kao što Sufiji kažu, "Svaki dan Bog je na drugom zadatku." Međutim, također možemo opaziti da promjena operira u sekvencijalnoj i progresivnoj maniri koja se manifestira kao šablon raspoznatljiva ljudskoj svijesti. Te šablone poprimaju oblik nerazdvojiv u prirodi trenutnog vremena kada su opažene. One su manifestacija sadašnjeg stanja kozmičkog bića i imaju nam puno toga za reći o prirodi i potencijalnom razvoju tog stanja. Čak i one stvari koje izgledaju kao slučajne, prema teoriji kaosa, povinuju se izvjesnim matematičkim principima slučajnosti. Također imamo i sinkronicitet koji nam govori da su sve stvari, na neki način, povezane jedna sa drugom.

Islandska mistika iz 18.-og stoljeća, Jon Jonsson je rekao "Bog se igra Forkjaering-a sa čovjekom u ovom svijetu." Forkjaering je igra sa kockom. Kasnije je Albert Einstein rekao "Bog se ne kocka" sa univerzumom. Ja mislim da je istina negdje između. Mi smo pijuni u igri, samo što su igrači, na neki način, mi sami. I mi smo pijuni doklegod ne saznamo koja su pravila igre. Jednom kada odslužimo naše šegrtovanje kao igrajući dijelovi, možemo pristupiti našem mjestu sa igračima.

Važna je stvar da mi trebamo zadobiti perspektivu u našem postojanju koja nije 3.denzitetna, kako bi u potpunosti "ušli u" treći denzitet sa "ispravnom perspektivom"! Ovo je odraženo u izreci Isusa, da smo "od svijeta, ali ne U njemu". Kasiopejci su ovo ponovili ovako:

Citat:

Kasiopejci: Vi ne bi postojali da vas netko nije "odsanjao".

P: Tko me je odsanjao?

O: Vi ste doslovce "izmišljotine" nečije mašte, i ništa više!!! Zapamtite, "Bog" je zbilja sva

egzistencija u kreaciji, drugim rječima, svoj svijesti. To je zbog toga što je sva egzistencija u kreaciji - svijest, i obratno.

P: Pa što je onda objašnjenje za "mnogostrukost" koju percipiramo?

O: Percepcija 3.denziteta.

P: Problem je pristupiti tome. Skinuti velove.

O: **To je zabavni dio.**

Pa, ha, ha, HA! Baš nam je ZABAVNO?! To me podsjeća na pasaž iz knjige **Rimljanima** koja me je znala natjeravati da se zapjenim!

Citat:

Što možemo onda zaključiti? Postoji li božja nepravda? Sigurno ne! ...To nije pitanje ljudske volje i ljudskih napora, nego božje milosti. ...I tako On ima milosti za koga On želi (izabere) i On očvsne - On čini tvrdim i nepopustljivim srce onome - kome On hoće. Reći ćete mi, zbog čega onda krivi nas? Jer tko može ustati protiv njegove volje? Ali tko ste vi, prosti ljudi, da kritizirate i proturječite i prigovarate Bogu? Volja koja je oblikovana, obraća se njemu koji ju je uobličio, Zašto si me stvorio takvom? Nema li lončar (grnčar) prava nad glinom... (Poslanica Rimljanima, Zondervanova Biblija)

Naravno, Pavao se tada odvratio od svoje "Srdite teologije" i stao buncati o božanskom sudu i Sudnjem danu. No ono što je rekao prije je zapravo je vrlo slično misterijskim učenjima koja su prevladavala u ono vrijeme, i koja su bila očuvana i raširena u Gnostičkim i Sufi putovima. I u tim učenjima pronaći "ostatak priče."

No, vratimo se na trenutak Bibliji: u mojim čitanjima o prošlim godinama, naišla sam na nekoliko pasaža koji su me zaintrigirali, kada se uzme u obzir njihovo "porijeklo". Prvo je, naravno ono koje često navodim iz Poslanice Rimljanima iz Novog Zavjeta. Općenito se pripisuje Pavlu, a bilo je kompjuterski analizirano, i rezultat analize je pokazao da tkogod je napisao Poslanicu Rimljanima, tajoder je napisao i dvije poslanice Korinćanima, kao i onu Galaćanima. Interni dokaz iz tih dokumenata ukazuje da su oni napisani prije 70.g.KE., vjerojatno oko 40.KE ili čak 40.g.KE. To znači da su bili napisani PRIJE Evandjelja.

Te poslanice ne prave aluzije o Isusu kao povijesnoj ličnosti kako je to opisano u Evandjeljima. One ne govore apsolutno ništa o Isusovim roditeljima, rođenju od strane djevice, vremenima ili mjestima, suđenju pred rimljanima, pogubljenju u Jeruzalemu, ili bilo kojem od glavnih likova "Isusove priče", za iznimkom Petra koji je naveden kao licemjer od strane Pavla. Da je tamo zaista postojao neki incident, kao poricanje Isusa od strane Petra, sigurno je da bi Pavao to iskoristio u svom "plamenom ratu" protiv Crkvene Stijene (Petra). Kada SE Pavao odnosi prema Isusovoj smrti, on opetovanio kaže je bio "razapet" ili "predan gore" ali NIKADA da je bio ubijen! A mi znamo iz mnogih drevnih izvora da biti razapet znači jedan inicijacijski događaj a ne biti čavlima pribijen na drveni križ I umrijeti u fizičkom smislu.

Kada je Kršćanstvo nastajalo, židovski pisani materijali uključivali su popriličnu građu "mudre" literature, koja je u velikoj mjeri "posuđena" iz drevnijih izvora sa kojima su židovi došli u kontakt u periodu formiranja nacionalnog identiteta. Velik dio te literature izvađen je iz egipatskih I babilonskig izvora. Vrlo često, taj je materijal bivao prepravljan ili "interpretiran" kako bi zadovoljio hebrejske

poglede, I često je bio pripisivan njihovom bogu Jehovi ili Yahwehu u terminima izvora, iako su suvremenija istraživanja jasno pokazala da se više-manje radi o plagijatu. Prema tome, unutar stranica Biblije postoje mnogi pasaži unutar kojih se pojavljuju mnogi pasaži sa dijelovima te drevne "literature Mudrosti".

Također danas vlada općenito mišljenje da je sama Biblija bila u popriličnij mjeri "pisana" tijekom babilonskog zatočeništva pisca, Ezre. (Pogledati Tko je napisao Bibliju, Richarda Elliota Friedmana, 1987. radi fascinantne analize)

Interesantna je stvar da čak iako je mnogo Mudrosne Literaturre bilo posuđeno i prepravljano, često izgleda ubačeno sa vrlo malo prepravki. Očito, oni koji su bili uključeni u sastavljanje Biblije ili nisu u potpunosti razumjeli materijal, ili nisu bili u stanju u cijelosti ga izmijeniti jer je većini ljudi bio općenito poznat. I tako se događa da u nekim pasažima, mudrost nije jedva apstraktna, nego **personificirana kao natprirodno biće stvoreno od strane Boga prije nego je stvorio nebo ili Zemlju.** Vrlo često, Mudrost ili Znanje prikazano je kao "dah sile božje." Zapisano je da je "ONA je održavatelj i upravitelj univerzuma, ona koja sjedi do božjeg prijestolja." [Mudrost Solomona] I "ONA je došla da prebiva među ljudima I dala im svoje poklone," ali ih je većina odbacila. Hmmm... "Majka Stijena" koja je odbačena kao ugao temelja?

Pavao, kao obrazovani židov, bio je pod jakim uticajem tradicija mudrosti. Pavlov Isus, poput ONA/Mudrost, pomaže Bogu u stvaranju svih svetari [Korinćanima, 8:6]. Ako ne počnemo sa pretpostavkom da je Isus bio povijesna ličnost KAO ŠTO JE PRIKAZANO u Evandželjima, onda **je malo toga u Pavlovim pisanjima što bi sugeriralo da je bio.** A postoje stvari koje u velikoj mjeri predlažu da se treba uzeti u obzir drugačije objašnjenje izraza "Kristovo raspelo". No, idući u tom smjeru, udaljiti ćemo se malo previše od naše teme.

Poanta je, u Pavlovo vrijeme, POSTOJALA je literatura Mudrosti, i izgleda da je on imao običaj iz nje izvlačiti smislove koji bi poslužili njegovim svrhama.

Sa ovime na umu, pogledajmo u još nešto što je Pavao napisao:

Citat:

Iz onoga što je poznato o Bogu, vidi se i jasno je u njihovoj unutrašnjoj svijesti, jer im se Bog prikazao. Još od stvaranja svijeta, Njegova necidljiva priroda i atributi., to su **Njegove vječne moći i božansko bili su shvatljivi i jasno razabirljivi u i kroz stvari koje su bile stvorene – Njegova djela.** (Rimljanima, Zondervanova Biblija)

Ova je napomena toliko slična sljedećoj, da je teško ne misliti da su obje dobivene iz istog drevnog "izvora".

Citat:

Svako je stvorenje riječ božja (kalima). 'Zaista, da su sva stabla na svijetu olovke {pera za pisanje}, a mora – sedam mora da ih ispune – poput tinte, opet ne bi sve riječi božje bile ispisane (potrošene) (Kuran 31:27)

Ne postoji ništa osim Boga, Njegovih imena i Njegovih djela. (Ibn al'-Arabi, Futuhat)

Kako smo primijetili, mnogo je od literature Mudrosti očuvano u Starom Zavjetu, čak iako je razasuta u plagiranim mitovima, mitologiziranoj povijesti, i kompletno izmišljenim genealogijama. Mnogi od Psalama bili su prepoznati kao pred-postojeće egitalske pjesme i pismeni radovi:

Citat:

Nebesa su objavila božju slavu, a svod nebeski pokazuje i objavljuje Njegovo djelo. **Dan za danom protiče se dalje, i noć za noći pokazuje se dalje znanje.** Ne postoji govor, niti izgovorena riječ; njihov glas se ne čuje, a ipak njihov glas prolazi čitavom zemljom, njihove riječi do kraja svijeta. [Psalam 19:1-4, Zondervanova Biblija]

Za sve ovdje postoji doba, i vrijeme za svaku stvar ili svrhu pod nebesima: Vrijeme da se bude rođen, i vrijeme da se umre; vrijeme za sadnju i vrijeme za žetvu. Vrijeme za ubijanje i vrijeme za liječenje; vrijeme da se ruši i vrijeme da se gradi; vrijeme za plakanje i vrijeme za smijanje, vrijeme rata i vrijeme mira. ...On je učinio da sve bude prekrasno u svoje vrijeme; također je usadio vječnost u ljudsko srce i um, tako da čovjek ne može iznaći što je Bog učinio od početka do kraja. ...Ono što je sada, već je bilo; a ono što će biti, već je bilo; i Bog traži ono što je prošlo. [Ekležanima, Zondervanova Biblija]

Ovi pasaži, koji odražavaju vrlo drevne izvore, otkrivaju nam veliku istinu: Priroda i Prirodni ciklusi obznanjuju nam Lica i Imena božja. Bog ima mnoga lica, i nisu sva ugodna!

Svuda oko nas u prirodnom svijetu postoje čuda i užasi. Planine nisu samo izgrađene, nastale su djelovanjem rijeka i glečera. Rijeke skreću i mijenjaju svoje smjerove. Jezera se ispunjavaju sedimentom i pretvaraju u močvare i eventualno u travnate predjele. **Neka stvorenja prilagođavaju se i preživljavaju te promjene, a neke ne.** U gotovo svakom kutu planete, od najviših vrhova dao najnižih dolina, od najtopljih do najhladnijih klimatskih uvjeta, iznad oceana i u njima, postoje populacije međuovisnih biljaka i životinja. Većinu vremena ovaj izraz "međuovisni" zapravo znači da "jedu" jedni druge.

Na dnima najdubljih oceana, postoje veliki "cjevasti crvi" koji se hrane bakterijama koje konzumiraju kemikalije nastale iz vulkanskih energija na planeti. Na vrhovima najviših planina, gdje ništa drugo ne može preživjeti najopakije vjetrove i smrtonosnu hladnoću, postoje lišajevi sastavljeni od simboličkih algi i gljivica. Gljivice proizvode kiselinu koja nagriza površinu stijene, omogućujući koloniji da se pričvrsti za glatku površinu, a kiselina također otapa minerale u kemikalije koje alga može apsorbirati. Lišaj omogućuje spužvasti okvir ua koloniju koji apsorbira vlagu iz zraka. Alga uz pomoć sunčeva svjetla, sintetizira minerale stijene, vodu i ugljični dioksid iz zraka u hranjive supstance kojima se obje hrane. Obje se biljke razmnožavaju odvojeno, i nove generacije ponovno moraju uspostaviti zajedničko djelovanje (vezu). Partnerstvo međutim ne počiva na jednakosti. Ponekad gljivica pusti niti unutar lišaja, omota ih oko alginih ćelija i konzumira ih. A alga, ako je odvojena od gljivice, može voditi neovisan život, dok gljivica ne može preživjeti bez alge. **Izgleda da gljivica koristi algu kao roba kako bi se mogla nastaniti u područjima na kojima inače ne bi.**

Citat:

U Himalajama i Andama, u Alpama i planinama Antarktika, neke su pruge ružičaste poput presjeka lubenice. ...Samo mikroskopom možete pronaći između smrznutih dijelova taj uzrok obojenosti – velik broj tankih jednoćelijskih organizama. Oni su također alge. Svaka sadrži zelene čestice kojime dobiva fotosintezom, no ta je boja maskirana prevladavajućim

crvenim pigmentom koji može dobro poslužiti algi na isti način kako vama služe zaštitne naočale za snijeg – filtrirajući štetne ultraljubičaste zrake iz sunčeva svjetla.

U jednom stadiju svog života, svaka od tih ćelija algi dobije tanku mičuću nit, flagellum, koja joj omogućuje da se miče kroz snijeg kako bi dosegla nivo odmah ispod površine gdje se nalazi točno onolika količina svjetlosti koja joj je potrebna. Tu je zaštićena snijegom od vjetra, a temperature nisu tako opako niske kao na otvorenom.

Ove tanušne biljke ne uzimaju ništa iz svijeta osim sunčeve svjetlosti i minimalne količine hranjivih sastojaka koji su raspršeni u snijegu. One se ne hrane ni jednim drugim živim bićem, niti se išta hrani njima. One jedva da uopće modifciraju okoliš, osim što donose rumenu boji snijegu. **One jednostavno postoje, svjedočeći živu činjenicu da se život dešava, čak i na najnižem nivou, očito radi radi svoje vlastite svrhe.** (Attenborough, Živući Planet, 1984., zadebljanja moja)

Ovi primjeri o životu koji egzistira u nekim od najekstremnijih uvjeta na našoj planeti služe ne samo da uokvire sliku naše stvarnosti, oni prikazuju velike istine o našem vlastitom stanju bića. Stvorena svakojakih vrsta žive pod razno raznim uvjetima, od ledene tundre do ključajućih močvara, od užarenih pustinja, do preznojavajućih džungli. I sva ona izražavaju temeljne biti Lica i Imena božjih, baš kao što i ljudi, individualno i kolektivno.

Na velikim ravnicama Serengetija u Africi postoje skupine mnogih raznih vrsta životinja. Svatko tko je gledao "ciklus života" prikazan u animiranom filmu, Kralj Lavova, može vidjeti slikoviti prikaz igre sila koje postoje u našem prirodnom svijetu. Krda slonova, antilopa, žirafa i zebri kreću se terenom, jedući biljni život i krećući se dalje. Postoje lavovi i gepardi u ravnicama i krokodili u rijekama koji leže i čekaju mlade, slabe ili nemoćne tako da se mogu pogostiti. Onda postaje hijene i lešinari koji jedu ostatke predatorovih obroka. U džunglama postoji velike zmije između čudesnog broja raznih predatora i plijena. Postoji također veliki assortiman biljnog života, od kojega veliki dio služi kao hrana za neka stvorenja.

U jednostavnom vrtu iza moje kuće postoje ptice i gušteri, insekti i biljke raznih vrsta. Gušteri jedu mnoge insekte, a njih jedu ptice. Postoje ruže – prelijepе, ali smrtonosne – koje rastu na zemljишtu sastavljenom dijelom od biljnog raspada kojeg zemljani crvi pretvaraju u upotrebljive hranjive sastojke. Postoje također larve i krtice koje izgleda ne rade ništa drugo, do li uništavaju ono što sam se toliko trudila napraviti. Navečer na scenu stupaju šišmiši i komarci, oni prvi jedu ove druge (zahvalna sam im na tome), u noći jasmin otvara cvjetove da bi nahranio posebne noćne vrste leptirica svojim nektarom.

Zemlja se vrti oko svoje osi, donoseći noć da rashladi planetu i omogući odmor od sunca. Noć također omogućava jedan okoliš za noćna stvorenja koja izlaze u potregu za hranom. Zemlja, vrteći se oko svoje osi, vrti se i oko Sunca koje privlači sve svoje planete u ludi juriš oko vanjskih dosprega galaksije. Prateći planeti izgleda da imaju značajan uticaj na životne oblike na Zemlji, posebice naš satelit, Mjesec. I ne samo to, oni označavaju godišnja doba. I, prema Mudroj literaturi, nebeska tijela "ukazuju na daljnje znanje".

Postoji proljeće, kada provodim osam sati na dan uređujući vrt, pa ljeto, kada se odmaram gledajući moj rad kako raste i cvjeta, pa jesen kada skupljam uvelo bilje i čistim, i zatim zima kada se sve

odmara i prikuplja snagu da nikne u proljeće, da započne novi ciklus. Ciklusi unutar ciklusa. Rođenje, rast, odraslo doba, razmnožavanje, opadanje i smrt. Za sve postoji doba.

Sada zamislite da promatraste Zemlju sa jakim teleskopom iz neke točke u svemiru. Teleskop vam daje detaljno približenje svakoj točki na planeti, ali ne možete čuti ništa. Možete samo VIDJETI. Zaboravite sve što mislite da znate o "principima biološkog života". Zaboravite da mislite da znate išta o tome što su živa bića ili kako bi se trebala ponašati. I što sada vidite?

Prva stvar koju opažate jest da postoji cijela grupa tih živih stvari koje su u biti nepomične; nesposobne da pobegnu kada ih se jede. Zapravo, ne čini se da imaju prigovor na to što ih se jede. Možda da MOGU pobjeći, pobegli bi, no oni ne mogu, tako da može samo **izgledati** da nemaju prigovora. No činjenično stanje jest da ta nepokretna bića, (zovimo ih "biljke") koriste to što ih se jede, u svoju korist. Zbog toga što su pojedene, često su u prilici da se šire na udaljena mjesta koja bi im inače bila nedostupna.

Međutim, sva ostala živa bića odbijaju da budu pojedena. Vrlo često prave enormne napore kako NEBI bila pojedena. Do sada ste već vjerojatno odlučili da ta planeta predstavlja ČUDOVIŠAN okoliš, i da je puna skrivenih opasnosti! Već učimo od prirode!

Pa ipak, ako počnete proučavati situaciju na drukčiji način, počinjete primjećivati da mnoge žive stvari imaju temeljne sličnosti u obliku i ponašanju i to vas dovodi do toga da mislite da možda SVE imaju nešto zajedničko. Nakon malo razmišljanja, dolazite do ideje da je ta zajednička stvar "asimilacija hrane i njeno transmutiranje". **Ovaj proces transmutacije hrane izgleda da je usmjeren u razmnožavanje i POVEĆAVANJE.** Kada živo biće dostigne taj cilj, organizam počinje propadati i umire. Ali da smrt nije gašenje života u svim "sastavnim" dijelovima bića, jer su oni asimilirani od drugih oblika i reciklirani u novi život, bilo životinjski, bilo biljni.

No, u dubljem razmatranju čitave stvari, otkrivamo da čak i takve stvari koje za koje se smatra da nisu sposobne asimilirati i transmutirati hranu, JESU dio ciklusa. Takve stvari poput minerala postaju dio ciklusa i stoga ČINE dio procesa putem različitih kemijskih reakcija.

Dakle, možda tražimo još i dublji princip: onaj o sposobnosti REAKCIJE. ŽIVOTNI fenomen je REAKCIJA. No, imati reakciju, ili ŽIVOT, mora postojati AKCIJA i OTPOR PREMA AKCIJI. Akcija + Otpor = Reakcija/Zivot. Naučili smo još nešto drugo od prirode. Postoje DVIJE fundamentalne sile koje rezultiraju trećom.

I tako počinjemo misliti da sva od tih mnogih živih bića koje promatramo imaju zajedničko, strukturalno vrlo jednostavno porijeklo. Počinjemo misliti da oni nisu samo manifestacija jednog izvora, nego da oni svi mijenjaju svoje oblike kroz jedan dugi vremenski period. I sada dolazimo do kritičkih pitanja poput KAKO i ZAŠTO se taj beskrajni proces zbiva.

Naravno, možemo lako shvatiti prvo pitanje u općenitom smislu: na pitanje kako, odgovor je promjene se zbivaju putem reprodukcije. Ta stvorenja koja promatramo, koja nemaju vječni život, počinju se razmnožavati u svom ciklusu što ranije mogu.

Sada, u statičnom i stabilnom okolišu, moglo bi se očekivati da će sva stvorenja biti potpuno slična. Reproducirajuće svoje kopije koje će biti iste od početka do kraja. No ima nešto drugo što treba uzeti u razmatranje. Planeta je konstantno bombardirana od strane kozmičkih zraka raznih vrsta koje utiču na "nacrte" koji određuju sličnost podmlatka roditeljima. Ponekad ti "nacrti" ili genetski kodovi bivaju na

ovaj ili onaj načim promijenjeni. Mnoge od tih izmijenjenih kopija ne preživljavaju – zapravo, većina ne. No, svako toliko, nakon izvjesnog vremena, poneki i preživi i reproducira se. A ponekad izmijenjene kopije imaju neke osobine koje ih zapravo čine BOLJIMA od originala. I ne samo da se reproduciraju, nego i napreduju.

Dakle, vidimo kako se ovdje pojavljuje izvjesna šablon: varijacije bioloških sistema imaju nešto sa time hoće li raznolikost stvorenja preživjeti takmičenje u užasavajućoj planetnoj igri života i smrti. **Jasno je da je opasnost sveprisutna i da samo najsnažniji i prilagođeni preživljavaju.** To je još jedno važno pravilo kojem nas Priroda uči.

Mnoga stvorenja koja se najčešće smatraju “pljenom” opremljena su razvijenim osjetilnim organima koji im pomažu da ostanu van opasnog puta. Mnogia stvorenja koja su predatori imaju užasno učinkovite organe za destrukciju poput zuba i pandži.

Ovaj grozан pogled je ono što vidimo kada pogledamo u Prirodu. Dakle, što bi trebali misliti? Je li to bezumna okrutnost, ili svrhovita aktivnost iz drugog nivoa postojanja? Bi li trebali misliti da je to “grešni” prirodni svijet i da nema nikakve veze sa našom suhovnošću? Je li to ono što mi “mijenjam” ili “podizemo” ili “produhovljujemo” tako da svo to čudovišno jedenje i bivanje pojedenim bude završeno ili preoblikovano u blaženi vrt u kojem lav leži pokraj janjeta i svi mljackaju – paa, nešto? Je li to strašno stanje Prirode GREŠKA? Je li to rezultat grijeha Adama i Eve? Ili se radi o velikoj istini za one koji će otvoriti svoje oči i gledati?

Tajne Prirode su ovdje da ih svi vide. Priroda je svoja vlastita svećenica/učitelj. Ona pokreće i pokazuje svoje unutrašnje sveto mjesto onima koji traže i rade u “vinogradu”. Čak i najzdravija biljka može, uslijed pomanjkanja znanja o njenoj moći, biti pretvorena u opasan otrov. U prirodi leptirice je da leti u plamen jer nema znanja o posljedici koju plamen ostavlja. U prirodi je pauka da plete mrežu. U prirodi je mačke da muči miša prije no što ga pojede. U prirodi je nekih stvorenja da jedu svoje mlade. U prirodi je crne udovice i bogomoljke da pojedu svoje partnere tijekom parenja.

Jednom sam pročitala izreku koja kaže: “Ptica ne leti zato što ima krila; nego ima krila zato što leti.” To znači: ptiva je inkarnacija “onog ptičjeg”, koje uključuje let i kod mnogih vrsta i pjev.

Uzmemo li ovu ideju malo dalje, možemo misliti o pauku crnoj udovici koji ubija i jede svog partnera nakon parenja, kao o utjelovljenju izvjesne kombinacije Imena tog trenutka. Uništitelj, ubojica, proždrljivac i užas dolaze u misli. Isto bi vrijedilo i za mačku koja muči miša prije no što ga pojede. Ali kada NE muči miša, mačka utjelovljuje druge Ideje ili Imena. Mačka je Sanjalica, Osjećajna, Ponosna i mnoge druge esencijalne stvari. Isto vrijedi za mnoga stvorenja, no moglo bi se misliti da svaki njihov razred ima neke esencijalne duhovne ideje koje su isključivo njihove. Ali, **u njihovoj fizičkoj prirodi**, oni su u osnovi Uništitelji, ubojice, i užasni!

Ljudska bića, individualno i kolektivno, jednako tako predstavljaju inkarnaciju specifičnih “ideja”. Zapravo, moglo bi se reći da su ona utjelovljenje SVIH stvari koje vidimo u Prirodnom svijetu.

Citat:

P: Željela bih znati što je bio izvor i priroda tih, skoro univerzalnih, vizija koje su se desile u tim šamanskim iskustvima; razna bića uključujući zmije i momke s ptičjim glavama, itd.?

Što je izvor tih halucinacija? U tim kemijsko izazvanim transevima, zašto je uobičajeno iskustvo viđenje tih bića sa ptičjim glavama i zmijolikih bića?

O: Dok imate fizičko, jedan dio vas ostaje povezan sa svojim korijenima.

P: L: Kažete da svi ti ljudi koji kažu da ljudska bića imaju reptilsku genetiku - govore istinu? Da li mi imamo reptilske gene?

O: Da.

P: Da li imamo ptičje gene, također?

O: Da.

P: I da je to naša osnovna fizička povezanost, ili osnova?

O: Da, kao biološko stvorena bića 3. denziteta, **vi predvodite paradu na švedskom stolu koja vas okružuje u fizičkom realitetu.** (oblasti)

Zatim imamo naznaku da možemo naučiti puno toga o nama samima, našoj stvarnosti, soubini, i našem ispravnom odgovoru na naš okoliš putem proučavanja onoga što nas okružuje u fizičkoj oblasti. Ali ne radi sa samo o zapažanju vanjskih struktura; radi se i o otkrivanju "unutrašnje prirode", ili Ideji stvari. "Platonska Ideja" stvari u nekim se filozofskim sistemima naziva "Noumena." U Kantovoj filozofiji, to je "cilj dosegnut putem intelektualne intuicije bez pomoći osjetila." To je "bit stvari." Već smo spomenuli činjenicu da se Sufiji, koristeći Islam kao svoju operativnu platformu, odnose prema nečemu što doseže do "uključivog principa." Sufiji se odnose prema "kvalitetima" ili "esencijama", kao prema "Imenima" božjim. "Ime" je tako ovdje "princip/funkcija". Ta imena uključuju: Živ, Znati, Davatelj Života, Ubojica, Moćan, Slab, Praštanje, Osvetoljubiv, Milost, Suosjećanje, itd.

Sada, važna stvar koju treba uzeti u obzir kod ovoga jest da su ta imena određena prema vrsti "esencijalne preeminencije." To znači da "**najviše ime**" određuje najširu specifičnu realnost, ili **relativan odnos.** To NE znači da je ijedno od njih "bolje" od drugoga u treminima vrijednosti. Čovjek koji je genij, vrednovan je poput idiota u šemi Kozmosa, baš kako je crv vrijedan kao paun. Svi su napravljeni od "božje građe", te stoga u tim terminima jesu jednaki.

No ono o čemu ovdje govorimo jest nešto sroдno Kasiopejskom konceptu "denziteta", ili "relativnom odnosu." Npr.: ime "očinstva" i "sinovstva" bazirano je na **povezanosti da sin dolazi u postojanje kroz oca.** U tom smislu, niti otac niti sin nisu "važniji," samo je "arhetip" sina odnosni "izdanak" arhetipa očinstva.

"Odnosi" imena razlikuju se između Boga i Kozmosa, i, prema Sufijima, **Imena manifestiraju realite Božanskog.** To znači, Imena/Lica jesu poput šablonu kroz koje Božanska Kreativna sila "istiskuje" u "bivstvovanje", i taj proces istiskivanja je praćen "miješanjem" principa i funkcija kako bi rezultirao u velikoj raznolikosti "izazvanih" ili "kreiranih" bića/stvari. Neka od tih Imena imaju uključivije veze od ostalih, a neka od njih "čine uporabu" drugih; neka su od njih suprotna, i izgleda da se ona sva pojavljaju (zbivaju) u BALANSU. (ravnoteži)

Npr.: Ime "Živ" označava "preduvjet" za egzistenciju SVIH imena, te je stoga na vrhu "skale". Ono je SVE-UKLJUČIVO. Sufiji onda idu dalje i postuliraju da je ZNANJE rođeno iz 'Živ', i uključuje SVJESNOST svih ostalih imena kao unutrašnje stvari svojeg vlastitog Postojanja. Znanje, kao jedan sve-uključiv princip, čini nužnim znanje SVEGA.

Citat:

Također znamo da **znanje imena Znanje je uključivije u vezama i ogromnije u ostvarenju nego ime Moćan ili Željan, obzirom da ta imena imaju manje uključivije**

veze od Znajućeg. Postoji slična situacija da se vidi u činjenici da ime Slušanja, Viđenja, Zahvalnosti, Blagosti, Suosjećajnosti i druga slična imena, jesu **manje uključivija u vezu.** **Sva od njih stoje niže od Znanja** [Chittick, Sufijski put Znanja, zadebljanja moja.]

U razmišljanju o Imenima božjim, i hipoteziranju da sve što postoji predstavlja manifestaciju jednog ili više od tih Imena u svojoj esencijalnoj prirodi, počinjemo dobivati ideju o tome što moramo razumijeti u terminima naše stvarnosti. Sufiji kažu da je naš da učimo staviti "svaku stvar na svoje pravo mjesto". To znači, moramo učiti o njima kako bi ih mogli **IMENOVATI**.

Umberto Eco piše u Potrazi za Savršenim Jezikom:

Citat:

Bog je progovorio prije svih, "Neka bude svjetlo.' Tako je stvorio nebo i zemlju. I tako je stvaranje izraslo iz akta govora; jedino je davanjem imena on njih stvorio, dao im ontološki status: 'I Bog nazvaše svjetlo Dan, a tamu Noć... a nebeski svod Nebesa.'

U Postanku, Gospod po prvi puta govori čovjeku. Nije nam rečeno kojim je jezikom govorio Adamu. Tradicijski se smatra nekom vrstom jezika unutrašnjeg prosvjetljenja, u kojem Bog, kao i u ostalim epizodama Biblije, izražava sebe grmljavom i munjama.

...Tada je, i samo tada, Bog sve {sva stvorenja} oblikovao i donio pred Adama da vidi kako će ih Adam nazvati. Interpretacija ovoga je jako važna. ...ipak nije baš jasno na temelju čega je Adam izabirao imena koja je davao životinjama. ...

It ove poteškoće idemo na dio Postanka u kojem Adam vidi po prvi puta Evu; i ovdje citatelj prvi puta 'čuje' Adamove riječi. ...'Kost moje kosti, meso mojeg mesa: zvati će se Žena...' ...nazvao je svoju ženu Eva, znači 'život', jer je 'bila majka svega što živi', suočeni smo ne sa proizvoljnim imenima, nego sa - barem etimološki – 'pravim'. [Eco, 1995.]

Osim činjenice da u pred biblijskim mitovima, Adam je bio stvorene oblikovano od Boginje Zemlje, os njene ilovače, i dobio život od njene krvi, problem 'davaoca imena' {nomothete}, kako je Eco istakao, je tema zajednička ostalim religijama i mitologijama. Pored toga, kada uzmemo u obzir kasniji problem "**Kule Babilonske**", u kojem je tema pomutnja jezika, nalazimo da Imena, ili riječi, kao značajan motiv, nastavljaju se pojavljivati da nas podsjetite na nešto krucijalno.

Tema "Imena", ili "riječi", kao nešto što je davalо nekome moć, ponovo je iznešena u Bibliji kada nam je rečeno da, poslije Noine Poplave, "cijela je zemlja bila jednojezična, jednogovorna."

[Postanak] U ovoj točki čovječanstvo je odlučilo da sagradi kulu {toranj}. Pasaž kaže:

Citat:

Hajmo izgraditi grad i toranj čiji vrh doseže nebo, i napravimo IME za sebe, da ne bi bili razbacani po cijeloj zemlji. [Postanak]

Čudno je da je baš ista ideja o kojoj diskutiramo ovdje posebno evidentirana. "Napravimo IME za sebe." Ono što slijedi je vrlo interesantno.

Citat:

Gospod je sišao da vidi grad i toranj, i rekao, Gle, oni su jedan narod, i svi imaju jedan jezik;

a to je tek početak onoga što se spremaju učiniti; i sada im ništa što zamisle neće biti nemoguće. Spustimo se i pomiješajmo im jezike, tako da jedan drugoga ne razumiju [Postanak]

Što se, dovraga dogodilo? Lakom možemo shvatiti da to nema nikakve veze sa "jezikom" u smislu varijacija govora, jer u Postanku 10:5. 10:20, i 10:31 nalazimo reference na difuziju potomaka Noe nakon poplave '...u njihovim zemljama, svaka sa svojim jezikom...; njihove obitelji, njihovi jezici, njihove zemlje, i njihovi narodi...' itd.

Dakle ponovo se nalazimo u prisutnosti vrlo suptilne ideje koja zahtijeva našu pažnju. Zašto se tradicija usredotočila na priču u kojoj je "brkanje jezika" bilo shvaćeno kao tragedija; božansko prokletstvo? Ako su jezici već ionako bili brojni nakon Noe, zašto onda ova priča o konfuziji jezika postoji poput alegorije o prokletstvu nad ljudskom vrstom?

Citat:

"Ba-Bel", "Božja Kapija," je bila babilonska nebeska planina zigurata gdje se Bog spuštao sa neba da svetinje nad svetinjama, na genitalno mjesto svojeg parenja sa Majkom Zemljom ... Poznati babilonski Viseći vrtovi zauzimali su sedam nivoa zigurata, kako bi stvarali raj poputo nonoga Hindu bogova: "Sedam pregrada svijeta... u sedam krugova smještenih jedan iznad drugoga

..." Zigurat je bio "hram sedam sfera svijeta. ...Babilonski mit je pronađen svugdje po svijetu, uključujući Indiju i Meksiko. Bio je poznat i u grčkoj priči o divovima koji su gomilali {naslagivali} planine kako bi dosegli nebesa. **Hindusi kažu da nije bio toranj {kula}, nego veliko stablo koje je raslo do neba...** [Walker, Ženska enciklopedija Mitova i Tajni, 1996., zadebljanja moja.]

Već smo odali malu naznakicu od Kasiopejaca o ovoj stvari, no pogledajmo je još jednom, i vidimo ako možemo iznaći još nešto više što bi nam pomoglo u razumijevanju:

Citat:

P: Koji je bio dogadaj koji je, sto ili otprilike toliko godina poslije Noahova potopa, opisan kao zbrka u jezicima, ili toranj Babilona?

O: **Duhovno spajanje.**

P: Koji su razlog imali individualci koji su zajedno sagradili toranj?

O: Elektromagnetska koncentracija svih gravitacijskih valova.

P: I što su oni namjeravali s tim koncentriranim valovima?

O: Umno unaprijeđenje masa (ljudi).

P: Koju su namjeru imali sa unaprijeđenjem uma masa?

O: **Duhovno objedinjenje masa.**

P: Tko su bili "bogovi" koji su prezirno gledali na toranj Babilona, na one koji su ga napravili sa namjerom sjedinjenja, i odlučili uništiti njihov rad?

O: Lizzardi.

Kako smo već pričali o čovječanstvu kao o "Fragmentiranoj Jedinici Duše" { razdijeljenoj,

rascjepkanoj}, sada imamo ideju da pravljenje IMENA” kao što je bilo opisano u biblijskom tekstu, ima nešto sa “duhovnim objebinjenjem masa” - vjerojatno “ponovno sastavljanje” članova { fragmenata} te Duševne Jedinke.

Također imamo naznaku da to djelo NIJE bilo prihvatljivo Drahmonoidnom Kontrolnom Sistemu, jer Biblija jasno kaže:

Citat:

“I Gospod reče, Gle, oni su jedan narod, i svi imaju jedan jezik; a to je tek početak onoga što se spremaju učiniti; i sada im ništa što zamisle neće biti nemoguće.”

Osim činjenice da ovaj pasaž poprilično potvrđuje Kasiopejsku interpretaciju događaja, on predlaže i druge mogućnosti koje moramo uzeti u obzir, posebice ideju da, sa duhovnim objedinjenjem, “ ništa što zamisle da naprave, neće biti nemoguće.”

KOJI KONCEPT!

No trebamo primijetiti još jednu stvar o tom biznisu oko Babilonskog Tornja: Kasiopejci su također rekli da je bio dizajniran da funkcioniра putem “elektromagnetske koncentracije svih gravitacijskih valova” i da bi to rezultiralo “Umnim unaprijeđenjem masa {ljudi}”. Razmislimo na trenutak o tome. Rekli su “svih gravitacijskih valova,” dakle u možini.

Pođimo do još jednog niza čudnih napomena od Kasiopejaca. I trebali bi primijetiti da je taj niz napomena bio potaknut mojim pitanjima o Sufijskim učenjima:

Citat:

P: Kao što znate, proučavala sam Sufi učenja i otkrila sam mnogo istih stvari u tim Sufi "uklanjanjima vela" i u ovome što dobivamo iz ovog izvora, utoliko da sam podosta zaprepaštena, u najmanju ruku. Dakle, moje pitanje jest: može li ono što radimo ovdje biti smatrano kao "uklanjanje vela", kako oni to zovu, koje je u toku, i povećava se?

O: Da.

P: Sad, iz onog što čitam, u procesu skidanja vela, na izvjesnim točkama, kad se baza znanja uspješno proširi, unutrašnji velovi se počinju odstranjuvati. Da li je to dio od sadašnjeg procesa?

O: Možda.

P: Tokom nekoliko zadnjih godina, moj doživljaj je bio taj da kad god se desi neko povećanje znanja, što je nekako ciklički - idem kroz depresiju prije nego što to mogu asimilirati - i to je poput unutrašnje transformacije s jednog nivoa na drugi. Ima li nešto što mi možemo učiniti, i ako je tako to poželjno, da povećamo ili da olakšamo ovaj proces nekako?

O: **To je prirodan proces, neka ide tako.**

P: Jedna od stvari koju je Al-Arabi napisao o ontološkom nivou bića su koncentrične kružnice, takoreći, stanja bića. I svako stanje samo definira odnose. Na svakom idućem nivou vi ste bliže direktnoj vezi sa gradivom. To točno objašnjava 7 denziteta koje ste vi opisali nama. On također govori o "zračenju prema van" i "kretanju prema unutra" u odnosu na znanje. Moja misao je da izvjesna bića, kao npr. OPS 4. denziteta i druga OPS bića 3. denziteta, koja misle da ona kreiraju situaciju gdje će ona imati koristi i moći za sebe, ali

mogu, u stvari, biti dio "zračenja prema van" ili disperzije u znanju. Da li je to korektna percepcija?

O: Blizu.

P: Al-Arabi kaže, a to odjekuje i od vas, da možemo ostati u iluziji gdje jesi, možemo se kretati prema nazad ili naprijed. Da li je to djelomično, da koji god smjer izaberete, da je to funkcija vaše pozicije na kružnici?

O: To je kompleksnije od toga.

P: Pa, sigurna sam u to. Al-Arabi prikazuje vrlo kompleksnu analizu i vjerojatno nije znao to sve niti... Nije bitno, to skoro reflektira riječ po riječ ono što ste nam vi dali kroz ovaj izvor.

O: Sad, učite, čitajte, istražite sve što možete o nestabilnim gravitacijskim valovima. Meditirajte također! Mislili smo na tebe, Laura, da meditiraš o nestabilnim gravitacijskim valovima kao dio istraživanja.

P: Dobro. Dakle, mi smo na nečemu sa Sufi učenjima. Ali, ne trebamo skrenuti s puta. Nagadam da su učinili s Kuronom ono što su neki drugi mistični učinili s Biblijom. Jasno je da je nešto ispod njihovih površina, ali to je korumpirano i izvrnuto. I uvjerenja sam u to radi uviđanja tog danog oblika da je moguće probiti veo i da će mi to dati impuls da poguram za proboj.

O: Nestabilni gravitacijski valovi otključavaju zasad neznane tajne kvantne fizike da se dobije čista slika.

P: Možemo li slobodno imati asocijacije oko tih gravitacijskih valova budući da knjižare nisu sada otvorene, ovako kasno navečer? Izgleda da je gravitacija svojstvo materije. Da li je to točno?

O: I antimaterije! Gravitacija povezuje sve što je fizikalno sa svime što je eteričko kroz nestabilne gravitacijske valove!!!

P: Da li je antimaterija eteričko postojanje?

O: **Prijelaz k eteričkom postojanju. Otvor, hodnik k njemu.**

P: Dakle, kroz nestabilne gravitacijske valove vi možete pristupiti drugim denzitetima?

O: Svemu.

I upravo smo otkrili da "Ba-Bel" {Babilon} znači "Božja Kapija." Hmmm...

Citat:

P: Možete li ih generirati mehanički?

O: Generiranje je u stvari **prikupljanje i širenje** (disperzija).

P: Dobro, koja vrsta naprave bi sakupljala i širila gravitacijske valove? Da li to spirale rade?

O: Na neki način prema tome. Kad napišete "Noah", gdje ste smjestili gravitaciju?

P: Mislila sam da je gravitacija indikator potrošnje elektriciteta; da je gravitacija nusprodukt neprestanog toka električne energije...

O: Gravitacija nije nusprodukt! Ona je centralni sastavni dio svih egzistencija!

P: Procjenjivala sam električni tok i potrošnju... i mislila sam da je elektricitet dokaz neke vrste svijesti i da je gravitacija dokaz da je planet ima, da je živ...

O: Rekli smo ti prije da su planeti i zvijezde prozori. I gdje ona {gravitacija} ide?

P: Pa, gdje ide gravitacija. Sunce je prozor. Čak i naš planet mora biti prozor!

O: **Ti ga imaš, također!!** Gravitacija je sve što postoji. Gravitacija je "Bog".

P: [dakle imamo svoj vlastiti unutrašnji prozor] Ali, mislila sam da je Bog svjetlost.

O: Ako je gravitacija sve, nije li onda to? **Svjetlo je energetski izraz generiran od strane**

gravitacije.

P: Da li je gravitacija "svjetlo koje se ne može vidjeti", kao što su ga Sufiji nazvali: Izvor.

O: Molimo imenuj nešto što nije gravitacija.

P: Pa, ako je gravitacija sve, nema ničeg što nije gravitacija. Fino. Što je absolutno ništavilo?

O: Samo misao.

P: Dakle, nema takve stvari kao što je ne-postojanje?

O: Ima.

P: Da li misli stvaraju gravitaciju?

O: Da.

P: Da li zvuk stvara gravitaciju?

O: Da.

P: Može li zvuk manipulirati gravitacijom?

O: Može.

P: Može li se to postići ljudskim glasom?

O: Da.

P: Može li se to izvesti tonovima, ili pomoću snage kroz misli?

O: Oboje. Gravitacijom se manipulira zvukom kad misao manipulirana gravitacijom izabere proizvesti zvuk koji manipulira gravitacijom.

P: Sad, da li se momak koji je sagradio Koraljni dvorac (Coral Castle, p. p.) okretao u svojem sjedalu iz aviona dok je razmišljao i stavljao svoju manipulaciju na mjesto?

O: Ne. On se okretao kad je gravitacija izabrala da manipulira njime da se okreće da bi manipulirao gravitacijom.

P: Da li gravitacija ima svijest?

O: Da.

P: Da li je ikad moguće za pojedinca da napravi izbor, ili JE gravitacija ta koju on izabire?

O: **Gravitacija koja je bila unutar njega bila je sva gravitacija koja postoji.**

P: Pa, mislila sam da su Sufiji bili čvrsti {teški za shvatiti}! F: Pa to je vjerojatno radi tvojih istraživanja koja su otvorila ta vrata. L: Jako dobro! Što sam napravila! Dobro. Zbunjena sam.

O: Ne, nisi.

P: Onda, recimo jednostavno to ovako: ja sam opijena i preopteretila se.

O: **Opijkenost je zabavna! Koliko puta ti to moramo reći?!? Cjelokupna suma svih egzistencija postoji unutar svakog od vas i obratno.**

P: Onda što je objašnjenje za "mnogobrojnost" koju mi vidimo?

O: Percepcija 3. denziteta.

P: Problem je pristupa tome, kidanju velova.

O: **To je zabavan dio.**

P: Dakle, momak koji je sagradio Koralni Dvorac bio je sposoban da pristupi ovome.

Neprestano ili sa prekidima?

O: Djelomično.

P: Prema onome kako ja to razumijem, kod brzine svjetla nema mase, niti vremena i nema gravitacije. Kako to može biti?

O: Nema mase, nema vremena, ali da, ima gravitacije. Gravitacija premašuje brzinu svjetlosti.

P: Šta bi moglo učiniti gravitacijski val nestabilnim?

O: Korištenje.

P: Osjećam se da zbilja promašujem glavnu smisao ovdje...

O: Promašuješ, ali ti ju jedino možeš naći svojim vlastitim tempom.

Prijeđimo sada još jednom ključne točke:

Citat:

Gravitacija nije nusprodukt! Ona je centralni sastavni dio svih egzistencija! Gravitacija povezuje sve što je fizikalno sa svime što je eteričko kroz nestabilne gravitacijske valove!!! Rekli smo ti prije da su planeti i zvijezde prozori. I gdje gravitacija ide? **Ti ga imaš, također** {prozor}! Cjelokupna suma svih egzistencija postoji unutar svakog od vas i obratno. Gravitacija je sve što postoji. Gravitacija je "Bog". Gravitacijom se manipulira zvukom kad misao manipulirana gravitacijom izabere proizvesti zvuk koji manipulira gravitacijom. [Kasiopejci]

Upamtite da su Kasiopejci rekli da je babilonski toranj bio dizajniran da na umjetan načim koncentrira sve gravitacijske valove i da bi to rezultiralo "objedinjenjem" što je Kontrolni Sistem odmah uudio kao prijetnju. Iz rečenoga, možemo pretpostavljati da se napomena "koncentriranje SVIH garvitacijskih valova" mora odnositi na poravnanje {svrstavanje} pojedinaca jer se tako dobiva pristup Bogu, uvezši u obzir da "suma svih egzistencija postoji unutar svakog ljudskog bića u obliku gravitacije". Meni zvuči kao da oni opisuju ono što je danas znano kao energetsko stanje nulte točke.

David Bohm sastavio je pojam "energija nulte točke" i iznašao da kvantno-mehanička fakultuacija u jednom kubičnom centimetru prostora sadrži energiju od 1038 erga. To iznosi ekvivalent energije od 10 milijardi tona urana. Joseph Chilton Pearce upoređuje tu prosudbu energije nulte točke sa izrekom Isusa da ako bi mi imali "vjeru veliku koliko i zrno gorušćica", mogli bi pomicati planine. Ovdje međutim postoji i mala 'kvaka': prema D.Bohmu, pod sadašnjim uvjetima ova je energija nedostupna u materijalnom smislu. To je jedava matematička prezentacija teoretskog "stanja". No, kao što smo već predložili, ovaj izvor "energije nulte točke" stvarno je stanje čistog ne-očekivanja {ne-predviđanja, ne-naslućivanja} lijevog mozga u svojim analizama promatranja učinjenim putem misaonog procesa desnog mozga – to je ogledalo ogledala **Gralske svjesnosti**.

Citat:

Obzirom da sadrže potencijal da opišu i prenesu svo znanje u univerzumu, alfabeti {abecede} imaju magična svojstva... Nekoliko drevnih alfabetova imaju ime za svako slovo, a predstavljaju opis objekta ili kvalitete, i za koji su pričvršćene magične i božanske mogućnosti. ...Rimski alfabet koji se danas koristi, obično se ne uzima u obzir kao jedan sa takvim značajem... [Nigel Pennick, Tajne Igre Bogova, 1989.]

Drevni alfabeti bili su više od smisla putem kojih su sastavljeni fonetski simboli koji ljudima govore o stvarima. Ti znaci su imali "koncepte" koji su im bili pridruženi. Riječ "runa" povezana je sa smisлом "šaputati", (kako je i opisano da se Mudrost ponaša), ili da bi dala naznake o prirodi nečega. Svaki znak drevnih simboličkih sistema bila je jedinica koja je u sebi sadržavala bogatstvo informacija. Oni su predstavljali bezobličnu, vječnu stvarnost koja se manifestira u svijetu koji mi percipiramo kao objekte, sile osjećaje i osobine.

Vratimo li se našoj lijevoj i desnoj moždanoj funkciji, nalazimo da je lijeva strana ta koja posjeduje mogućnosti potrebne za čitanje i pisanje u našem današnjem smislu značenja riječi. No, drevni sistem

simbola predstavlja je logografsko slikovito izlaganje koje je efikasnije bilo raspoznato od desne strane mozga. Ključ je objediniti dvije polovice mozga u odgovoru na “znak.”

Odin pravi ovu sintezu u Eddi. U **Pjesmi Havamala** (izjave, izreke Onoga koji je Visko), strofe 138-139, čitamo:

Citat:

Znam da sam visio na stablu izložen vjetru,
Kroz 9 dana i 9 noći,
Bio sam pribijen kopljen i dat Odinu,
Ja sâm, dat sebi sâmom,
Na tome drvetu, koje nijedan čovjek ne poznaje,
iz kojega se njegovi korijeni pružaju.
Nisu mi pomogli ni kruhom,
niti su mi dali da pijem iz roga.
Uzeo sam rune,
Vrišteći, uzeo sam ih,
i zatim otpao odande.

Kakve to veze ima sa “pravljenjem IMENA” za sebe? I što nam to može reći o Imenima Božjim? I u kakvom je to odnosu sa **našim vlastitim, individualnim pristupom funkcije i energije nulte točke?** Ime je, u ezoteričkim terminima, smatrano kao identično stvari samoj po sebi; to je duhovna 'drška' {ručica} putem koje netko postaje svjestan načina na koji da se odnosi prema osobi, stvari ili problemu. Drevni Briti {Britonci} vjerovali su da su ime i duša bili isti, i postoje mnoge priče o Keltskim herojima koji su odbijali da kažu svoje ime strancima. U nekim mitovima, znati njihovo ime moglo je donijeti uništenje kao što je zabilježeno u bajci o Rumpelštitskinu.

Iz svih stvari o kojima smo do sada diskutirali, izgleda razumno pretpostaviti da su najstarije civilizacije imale neko znanje o zvuku u smislu stvaranja i razaranja. Vjerovanje da takve sile mogu biti aktivirane izgovaranjem božanskog imena, samo je bliјedi ostatak toga znanja. Moglo bi se čak reći da postoji jedan element te ideje u onome što je Isus rekao “U moje će ime oni istjerivati demone.” To je također reflektirano u ideji da netko samo može biti spašen “u ime Isusa.”

Međutim ako slijedimo tu ideju natrag u Mudrosnu Literaturu, nalazimo da ‘Mudrost/ONA jest održavatelj i upravitelj univerzuma, koja sjedi do Božjeg Trona, i ONA dolazi da obitava među ljudima i poklanja im darove, no većina {ljudi} ju odbacuje.’

Pored toga, proslijedena je tradicija da sveta imena nisu bila samo simboli jer riječi izgovorene “u Isusovo ime” ili u ime “Oca, sina i duha svetoga” su trebale imati potpunu učinkovitost u istjerivanju demona. Kršćanska je crkva smatrala da ni jedan demon ne može biti istjeran prije no što se zna njegovo ime, slijedeći primjer Isusa koji je zahtijevao da zna imena demona koji su posjedali Gadarene.

Možemo vidjeti da postoji ključ u ovoj “sjenki istine”. Ako su ove ideje izopačene perverzije ideje o Znanju i Mudrosti kao darovatelju svih dobrih stvari i zaštita čovječanstva, tada dolazimo licem u lice pred shvaćanje da IMENOVANJE nečega predstavlja ZNATI to. A, također, imenovati to, znači odvojiti to {separirati}!

U pasažu navedenom iz Postanka o stvaranju svijeta koje je bilo završeno Imenovanjem stvari, stvar koju baš trebamo zapaziti je biznis “neka bude svjetlost”, koji je esencijalna činjenica da je “Bog odvojio svjetlo od Tame”, IMENOVAVŠI ih. Jedno je postalo Dvoje. Beskrajno Nemanifestirani Roditelj skupljen {stisnut, zgrčen} beskonačno, napušta void, ili **nultu točku**, i sve ostalo, ili Jednog {Jedan}. Sve u kozmosu može se izraziti putem dvije brojke {oblika}, 0 i 1.

Ova funkcija “nulte točke” sa svojim nevjerljivim energetskim potencijalom, poznata je u Sufijskim učenjima kao “Božji dah” {uzdah, disanje}. Bog je bio “skupljen”, i onda je “izdahnuo” da “olakša svoju skupljenost {sabijenost, stegnutost}.” Taj “dah” je “oblak”, ili “ogledalo” u kojem Bog vidi svoj odraz. A odraz je viđen u svemu što dolazi u postojanje kroz stalnu “fluktuaciju” božjeg bića kako gleda u “ogledalo”. Kako Bog “gleda”, tako aktivira pozitivni kreativni potencijal “ideje” što biva odgovoreno “potencijalom energije nulte točke” “Daha”, i sva kreacija dolazi u postojanje. Ono što je disperzirano prema periferiji, Božji dah, postaje “glina” {ilovača} kreacije. Bez nje svjetlost ne bi sjala, i kozmos ne bi došao u postojanje. I, jednom kada je u potpunosti zadobivena ta vanjska manifestacija, vrijeme je da pokretanje ka ujedinjenju izbije u prvi plan., a aktivno i svjesno sudjelovanje u tom pokretu je povlastica ljudskih bića.

I tu dolazimo do još jedne velike zagonetke:

Citat:

Korijen Daha je svojstvo ljubavi. Ljubav ima pokret unutar onoga koji voli, dok je “dah” pokret čežnje prema objektu voljenja, i putem tog disanja doživljava se zadovoljstvo. A Bog je rekao, kako je izviješćeno, “Bio sam Blago {bogatstvo}, ali to se nije znalo, a Ja volim da me se zna.” Kroz tu ljubav disanje zauzima mjesto, tako da dah postaje jasan, a Oblak dolazi u postojanje. [II 310.17]

Sa strane ovoga, izvodimo zaključak da Ljubav služi Znanju, a ne obratno.

Vratimo se natrag na stvar; dah je para, olakšava stezanje u prsim, i predstavlja vozilo za riječi. Postojeće stvari ili riječi dolaze u postojanje unutar dahu kao rezultat božjeg govora. Ta riječ je opisana kao “Budi!” {“Postoj!” “Postani!”}, a opet ta je riječ adresirana na svaku “stvar” u svojem stanju nepostojanja. I, stoga, stvar postaje postojića. Mjesto artikulacije je ono što određuje što dolazi u postojanje. U iznošenju kozmosa u postojanje, Dah Sve-milstivog određuje konture definirane Imenima. Baš kao što i svaka riječ koju čovjek govori izlazi iz specifične točke, znane kao “mjesto artikulacije” unutar glasovnog {vokalnog} aparata – ovisno o tome kako dah prolazi kroz grlo i usta, to je ono gdje je “mjesto artikulacije” uposleno, slova su proizvedena grle, zadnjene nepčano, nepčano, zubno, usno, itd – na isti način, svako slovo/realitet kozmosa manifestira Postojanje u specifičnom modu, različitom od ostalih modusa. Svako je stoga povezano sa specifičnim božanskim imenom.

“Jedan” ili Božanske Prisutnosti, uključuje Esenciju, Svojstva i Djela. Ovo, prema Ibn al-'Arabiju, prigljuje sve što JEST. Esencija je Bog bez referenci na odnose. Djela su sve kreirane stvari, uključujući i čovjeka. Imena su Barzakh, ili “suženje” između Esencije i Kreacije. Drugim riječima, Imena određuju “odnose” između Boga i Kreacije. Imena nisu poput stvorenja univerzuma koja mogu biti primjećena kao odvojene stvari, naprotiv, ona su odnosi, osobine, pripisivanja ili međuodnosi između Boga i Kozmosa. Kreirane stvari su “sekundarni uzroci” Imena.

Citat:

Jednom kada je Bog kreirao kozmos, vidimo da posjeduje različite nivoje i realitete. Svaki od njih zahtijeva specifičan odnos sa Stvarnim. Ta nam imena dopuštaju da razumijemo da ona označavaju oboje, i Njegovu Esenciju i razumnu kvalitetu, koja nema entitet u postojanju. Primjeri ove razumske kvalitete uključuju: stvaranje, mjeru, zadobivanje, gubitak, iznošenje u postojanje, specifikaciju, ojačavanje, dominiranje, strogost, nježnost, silazak, privlačenje, ljubav, mržnju, blizinu, udaljenost, poštovanje, prezir itd. Svaka osobina manifestirana u kozmosu ima ime koje nam je poznato.

Božanska imena dopuštaju nam da razumijemo mnoge realitete očitog i raznolikog. Imena su osobine pripisane jedino Bogu, jer On je objekt kojega ona imenuju, ali On ne postaje višestruk kroz njih. Bog poznaje imena zahvaljujući činjenici da zna svaki objekat znanja, dok mi poznajemo imena kroz raznolikost njihovih efekata unutar nas. [III 397.8]

Imena su također zvana i "realiteti". Kao Kvaliteti, ili Esencije, ona su Genetički Kod Ogranka Boga – i zaista je nepouzdano koliko ih ima. Svaki sistem ima svoj popis. Neki komentatori Judaizma kažu da postoje 72 imena Boga. Islamski je pogled da ima 99 imena Boga. Neki ezotrička literatura navodi liste "Dvanaest Parova Dvostrukih Slova." Moja je pretpostavka da je pokušavanje njihovog popisivanja ograničavajuće. I trebalo bi se primijetiti da Judeo-Kršćanski pogled jest da se sve osim "Predivnih Imena" ne odnosi na Boga, nego su to "greške" ili rezultati grijeha. U ovom pogledu oni efektivno prosuđuju i osuđuju cijelu polovicu kreacije, i postavljaju tu prosudbu na cijelu polovicu čovječanstva, npr. na žene.

Citat:

Višestrukost odnosa koji mogu biti raspoznati u Bogu, rezultira u višestrukoći odnosa u kozmosu. **Sve stvari u univerzumu manifestiraju efekte i svojstva božanskih imena.** **Čak i sukob, svada, razdor i rat, imaju korijene u Bogu.** Kozmos predstavlja veliku zbirku stvari, a stvari se kreću svojim vlastitim putem, ne nužno u skladu sa drugim stvarima na nivou na kojem se razmatraju. **Istinsko znanje Boga zahtijeva Njegovo poznavanje kroz obje vrste imena.** [Chittick]

Sada dolazimo nazad istom problemu na kojem je radio apostol Pavao kada je razmišljao zašto bi jedan "brod" bio zvan "milosni" a drugi "gnjevnii". Pavlov pogled izložen je kao vrlo uzak i pun pretpostavki u usporedbi sa Sufijskim pogledom.

Citat:

Svojstva božanskih imena, obzirom da su imena, jesu raznolika. Što Osvetnik, Užasan u Kažnjavanju, i Nadmoćnost imaju zajedničko sa Samilosan, Praštanje, i Nježno? Osvetnik u svom cilju, objektu, zahtijeva pojavu osvete, dok Samilostan zahtijeva odstranjenje osvete za isti objekt. Dakle oni koji gledaju u te manifestacije mislit će da je to Božanski Konflikt, greška, nezgoda.

Ovaj sukob postoji jer, kako Al-Arabi objašnjava, **različita Imena zovu stvorena u različitim smjerovima!** Ako objekt poziva odgovori, on biva imenovan "pokornim" i postaje "podesan". Ako ne odgovori, biva imenovan "nepokornim" i postaje "jadan". [Chittick]

Riječ "Demon" dolazi od grčkog daemon, što je bilo nešto poput "duha vodiča" ili anđela čuvara. Srednjovjeknovno koncept razvio se iz kršćanskih osuda svih paganskih ideja. Prema Svetom Tomi Akvinskom, sve loše vremenske prilike i prirodne katastrofe skrivili su demoni. No, možemo vidjeti da je arhaička ideja da demon, kao božanska snaga, unutrašnji duh, sudska "sekundarne božanstvenosti", stoji bliže ideji o Imenima Božjim.

Iz sljedećeg dijaloga iz pisanja Velikog Šeika, Ibn – al'Arabija, primijetite koliko su blizu konceptu demona, kako je bilo drevno razumijevanje, bila njegova Imena:

Citat:

Šeik reče: Trebali bi ste znati da božanski poziv uključuje vjernika i nevjernika, pokornog i nepokornog... Ovaj poziv potiče samo iz božanskih imena. Jedno božansko ime zove nekoga tko je vođen svojstvima drugog božanskog imena onda kada zna da je termin osobina drugog imena unutar osobe došao do svog kraja. Tada ga preuzima to {prvo} ime koje ga je zvalo. I tako se nastavlja u ovom svijetu i u sljedećem. Stoga je sve drugo osim Boga zvano božanskim imenom da dođe u to izazvano stanje koje to ime zahtijeva. Ako objekt poziva odgovori, on biva imenovan "pokornim" i postaje "podesan". Ako ne odgovori, biva imenovan "nepokornim" i postaje "jadan".

Moglo bi ste prigovoriti i reći: "kako može božansko ime zvati a [osobs] odbiti da odgovori {odazove se}, a poznato je da je [čovjek] slab i mora prihvati božansku snagu?"

Odgovorit ćemo: [On] ne odbija da se odazove u pogledu [sebe i svoje] vlastite realnosti, obzirom da je [on] stalno nadvladavan. No obzirom da je [on] pod nadvladavajućim uticajem božanskog imena, to mu ime ne dozvoljava da se odazove imenu koje ga zove.

Stoga tu postoji sukob između božanskog imena.

Međutim, u terminima snage, imena su jednaka, tako da vladajuće svojstvo pripada aktualnom posjedniku, tj. imenu pod čijim je uticajem [čovjek] kada ga drugo ime zove.

Posjednik je čvršći kroz situaciju.

Mogli bi ste prigovoriti: "Zašto je onda osoba dovedena u situaciju da mora odbiti?"

Mi odgovaramo: Jer potražuje odbijanje za sebe i ne pripisuje ga božanskom imenu koje ga kontrolira.

Mogli bi ste prigovoriti: "Situacija ostaje ista, obzirom da odbija samo zbog nadvladavajućeg uticaja božanskog imena. Osoba koja je pozvana, odbila je zbog imena"

Mi odgovaramo: To je istina, **ali ona to ne zna, dakle ona je do toga dovedena zbog neznanja!**

Mogli bi ste prigovoriti: "Ali njen neznanje potiče od božanskog imena čije ju osobine vode."

Mi odgovaramo: **Neznanje je kvalitet koji se odnosi na nepostojanje; ono je ontološko!** božanska imena dodjeljuju se jednino postojanju; a nikako neppostojanju. Dakle, **neznanje pripada baš onome koji je pozvan.** [Al-'Arabi, Futuhat, II 592.32]

Ovdje leži OGROMNA naznaka za naš problem. Prije svega, učimo da je svako ljudsko biće pod "pozivom" jednog ili više Božanskih Imena. Izgleda da jedno od njih posebno mora "biti glavno {u smislu prevladavajućeg uticaja}" u bilo koje doba, doklegod nije "završilo" sa tom osobom. Ako neko drugo Ime "pozove" osobu, ono ima manje uticaja nad njom od onoga pod čijim je uticajem tada.

Već znamo da može postojati veliko mnoštvo imena koja djeluju u bilo koje doba i da je to razlog

velike raznolikosti manifestacija "sekundarnih uzroka" ili "kreiranih bića i situacija" u Kozmosu. To mogu biti makro-bića i situacije, ili mikro-bića i situacije. Postoje Univerzalne, Galaktičke, Solarme, globalne, nacionalne, rasne, velegradske, društvene, porodične i osobne manifestacije Imena ili "rasprava {zavada} između imena."

Gurdjieff je govorio o ovom problemu na nešto drugčiji način, iako možemo vidjeti njegove Sufi korijene koji se provlače kroz njega.

Citat:

"Želim da razumete ono što govorim. Pogledajte, svi oni ljudi koje vidite," pokazao je uzduž ulice, "su jednostavno mašine – ništa više."

"Mislim da razumem šta mislite", rekao sam. "I često sam razmišljao kako ima veoma malo toga na ovom svetu što se može odupreti tom obliku mehanizacije i izabrati sopstveni put."

"Baš tu činite najveću grešku," rekao je G. "Vi mislite da postoji nešto što bira sopstveni put, nešto što se može odupreti mehanizaciji; vi mislite da sve nije podjednako mehanizovano."

"Pa naravno da nije!", rekao sam. "Umetnost, poezija, misao, to su fenomeni sasvim drugačijeg reda."

"Sasvim su istog reda," rekao je G. "I njihove aktivnosti su mehaničke kao sve drugo. Ljudi su mašine, a od mašina se ne može očekivati nikakva druga radnja osim mehaničke."

"Može li čovek prestati da bude mašina?" - upitao sam.

"A! To je pravo pitanje," rekao je G., "...Moguće je prestati biti mašina, ali za to je potrebno pre svega poznavati MAŠINU. Mašina, stvarna mašina, ne poznaje sebe i ne može poznavati sebe. Onog trenutka kad mašina spozna sebe, prestaje da bude mašina, barem prestaje da bude mašina

tipa kakvog je bila ranije, i počinje da biva ODGOVORNA za svoje postupke. Šta da UČINI? Nemoguće je UČINITI bilo šta. Čovek pre svega mora RAZUMETI odredene stvari. On ima hiljadu lažnih ideja i lažnih pojmovima, uglavnom o samom sebi i mora se nekih oslobođiti da bi uopšte počeo da prihvata bilo šta novo.

...Osnovna iluzija čoveka je njegovo ubedenje da on može DA ČINI. Svi ljudi misle da oni mogu činiti, svi ljudi žele da čine i prvo pitanje koje svi ljudi postavljaju je: šta treba da čine. Međutim niko ne čini ništa i niko ne može išta da učini. To je prva stvar koju treba razumeti. SVE SE DEŠAVA. Sve što se čoveku dešava, sve što on radi, sve što dolazi od njega — SVE SE TO DEŠAVA. I to se dešava na potpuno isti način kao što kiša pada kao rezultat promene temperature

u višim predelima atmosfere ili okolnih oblaka, kao što se sneg topi pod zracima sunca, kao što vetar diže prašinu.

...Čovek je mašina. Sva njegova dela, akcije, reči, misli, osećanja, ubedenja, mišljenja, i navike, rezultati su spoljašnjih uticaja, spoljašnjih utisaka. ...Da bi učvrstio ovu činjenicu u sebi, da bi je razumeo, da bi bio uveren u njenu istinitost, znači oslobođanje od hiljadu iluzija o čoveku, o njegovoj kreativnosti, o tome kako on svesno organizuje sopstveni život itd. Ništa slično ne postoji. Sve se dešava — čuveni pokreti, ratovi, revolucije, promene vlada, sve se to dešava. I to se dešava na istovetan način kao što se sve dešava u životu jedinke. Čovek se rađa, živi, umire, gradi kuće,

čita knjige, ali ne onako kako on to želi, već kako se dešava. Sve se dešava. Čovek ne voli, ne mrzi, ne želi — sve se to dešava.

...Niko vam neće poverovati ako mu kažete da on ništa ne čini. To je najuvredljivija i najneprijatnija stvar koju možete ljudima reći. Naročito je neprijatno i uvredljivo jer je

istina, a niko ne želi da zna istinu. Kada to budete razumeli, biće nam mnogo lakše da razgovaramo. Međutim, jedno je razumeti mozgom, a drugo je osetiti to svojom 'celokupnom masom', biti zaista ubeden da je to tako i nikada ne zaboraviti.

Sa ovim pitanjem o činjenju, povezana je još jedna stvar. Ljudima uvek izgleda da drugi uglavnom čine stvari pogrešno, ne na način kako treba da budu urađene. Svako uvek misli da bi to uradio bolje. Oni ne razumeju i ne žele da razumeju da ono što je urađeno, naročito ono što JE VEĆ UČINJENO na jedan način, ne može i nije moglo biti urađeno na drugi način. ... A, u stvari, učinjeno je na jedini mogući način. Kada bi JEDNA stvar mogla biti drugačija, SVE bi bilo drugačije. ...Sve zavisi od svega drugog, sve je povezano, ništa nije izdvojeno. Stoga sve ide na jedini moguć način. Kada bi ljudi bili drugačiji, sve bi bilo drugačije. Oni su ono što jesu, tako da je sve onako kako jest.

Da bi se ČINILO potrebno je BITI. Pre toga je potrebno razumeti šta BITI znači. ...Znači da čovek mora da nauči da govori istinu. U većini slučajeva oni misle da govore istinu. A ipak sve vreme lažu, i onda kada žele da lažu i onda kada žele da govore istinu. Oni sve vreme lažu, i sebi i drugima. Stoga niko nikada ne razume bilo sebe bilo ikog drugog. ...Ali ne mogu razumeti jer ne mogu prestatи sa laganjem. Govoriti istinu je najteža stvar na svetu; i čovek mora dugo i mnogo učiti da bi bio sposoban da govori istinu. Samo poželeti da to činiš nije dovoljno. Da bi čovek govorio istinu on mora znati šta je istina a šta laž, a pre svega da spozna to u sebi samome. A to niko ne želi da zna. [Ouspensky, U Potrazi za Čudesnim, 1949.]

I onda, u istom smislu imamo Don Huana koji govori Karlosu Kastanedi u Aktivnoj Strani Beskonačnosti:

Citat:

»Želio bih se obratiti tvojemu analitičkom umu«, reče don Juan. »Razmisli malo i reci mi kako bi objasnio suprotnost između inteligencije čovjeka - stvaraoca i izumitelja, i gluposti njegovih sustava vjerovanja, ili proturječnosti u njegovu glupavu ponašanju. Vraćevi vjeruju da su nam grabežljivci dali sustave vjerovanja, ideje o dobru i zлу, društvene norme. Oni su ti koji su nam usadili nadu i očekivanja, snove o uspjehu i more o promašaju. Oni su nam podarili zavist, pohlepu i kukavičluk. Grabežljivci su ti koji su nas učinili samozadovoljnim robovima navika, do ludila opsjednutima sobom.«

»Ali kako to oni čine, don Juane?« pitao sam još više razlučen onime što je govorio.
»Šapću li nam na uho dok spavamo?«
»Ne, ne rade to oni tako. To bi bilo idiotski!« reče don Juan smješkajući se. »Oni su bezbroj puta učinkovitiji i organiziraniji nego što ti misliš. Da bi nas držali u pokornosti, da bismo bili ponižni i slabici, grabežljiva izvode zapanjujući potez - sjajan, dakako, sa stajališta borbene strategije, ali jeziv sa stajališta onih koji zbog toga trpe. Daju nam svoj um! Čuješ li me? Grabežljiva nam daju svoj um koji postaje naš um. Um grabežljivaca je barokan, proturječan, mračan, pun straha da svakog časa može biti otkriven.«
»Znam da se bojiš da ćeš biti gladan«, nastavi, »iako nikad nisi gladovao, a to nije ništa drugo doli bojazan grabežljivca koji se boji da se svakog časa može razotkriti njegov manevar i da će ostati bez hrane. Putem uma, koji je uostalom njihov um, grabežljivci u čovjekov život usađuju što god im odgovara. I na taj si način osiguravaju neku vrstu tampon zone protiv vlastitog straha.« [Castaneda, 1998., Iz poglavljja Sjene od Blata]

Sve ovo zvuči potpuno suludo! Imamo Sufijskog mistika od prije stotinu godina iz Male Azije koji je živio u prvoj polovici 20-og st., i polu-mitskog šamana koji je možda izmišljotina suvremenog arheologa koji se najeo pejotla, i svi oni govore nešto potpuno divlje za neše ideje o Božjoj Ljubavi, osobnom suverenitetu, slobodnoj volji i kulturološkim vjerskim sistemima!

Svi oni govore da je jasno da postoji neka veća sila ili biće ili uticaj iznad naše stvarnosti kojega bi mi očajnički trebali postati svjesni. Jesu li oni jedini koji govore takve stvari?

Akademik Barbara Hort, jungovska psihologinja govori nešto prilično slično. U knjizi Nesveta Glad piše:

Citat:

Zvijer je uvijek bila sa nama. Jer, doklegod nam srca rade, duše sjaje životom, doklegod čeznemo za ljubavlju, zvijer je uvijek bila tu. Šuljajući se i prikradajući se, balaveći i spletkareći, liže svoje pune meke usne u očekivanju svojeg sljedećeg toplog obroka. Jer zvijer je esencijalno stvar koja se hrani. O, da, ima ona mnoga lica, sva od njih ljudska, a jednako tako i naše omiljene manire. No te ljudske draži predstavljaju kamuflažu rođenu iz potrebe – to su prerušavanja koja omogućavaju zvijeri da dominira. Ispod te glazure ljudskosti, postoji jezgra zvijeri, a to je glad i opstanak, njezini jedini ciljevi.

Zvijer žudi za opstankom, ali ne za životom kakvog mi znamo... Ona ima lukav um i nezasitu glad. Da prezivi, zvijer mora umiriti svoju glad, a može se hraniti samo stvarima koje joj nedostaju – esencijom života. I tako nas zvijer mora loviti nas, koji smo živi. Ona mora sisati našu životnu snagu i drenirati našu silu.

Ako smo sretni, samo ćemo umrijeti. **Ako smo manje sretni, podleći ćemo najdubljem užasu koji zvijer donosi, a to je da većina žrtava neće umrijeti. Umjesto toga, postati ćemo stvar kojoj smo potpali kao plijen, i neodoljivo ćemo se morati hraniti na isti parazitski način.** I tako se hranidbena pomama širi, nadimljući se u zvјersku legiju čiji su preci ukleli prehistoriju. Zvijer je drevna, globalna i raste. Ona ima mnoge priče, i bezbrojne oblike, a svi su poput sjenki – nedosežne i zamućene. Ali ime kojim nazivamo zvijer je jasno, hladno i precizno. Zvijer zovemo vampirom.

Priča o vampirima je stara koliko i zamršena i zla. ...Stvar od koje podilaze žmarci, a koju na engleskom i francuskom zovemo vampirom, u Albaniji se naziva kukuthi, bhuta u Indiji; vampiric

u Hollandiji; adze i obayifo u Zapadnoj Africi; vampiro u Španjolskoj i Italiji; algul u Arapskim zemljama; wampior u Poljskoj; hannya u Japanu; mora i upir u Slavenskim zemljama; mrart između Australskih aboridžina; upior i wampir u Ukraini; civateo između Azteka; vampir i vudkolak u Hrvatskoj i Srbiji; swawms u Burmi; blutsauger, neintoter, i dubbelsuger u Njemačkoj; mara u Skandinaviji; ramanga na Madagaskaru; strygia, wukodalak, vurkulada, i vrykolaka u

Grčkoj; katakhana na Kreti; dearg-due i leanhuam-shee in Irskoj; aswang na Filipinima; uboar u Bugarskoj; veripard u Estoniji; bruxsas u Portugalu; tu i talamaur u Polineziji; moroii, varcolaci, zmeu, murony, strigoii, priccolitch, i nosferatu u Rumunjskoj; bajan,

penanggalan, i langsuir u Maleziji; loogaroo na Karibima; tlaciques između Nahuatl-a; estrie u Izraelu; chiang-shi i hsi-hsue-kuei u Kini; impundulu u Istočnoj Africi; vieszcy između Kašuba u Poljskoj; i baobhan-sith u Škotskoj.

Tolika mnoga, mnoga imena, a između njih leži istina. **Vampir se prikrada živima u svakom kutku ljudskog svijeta.** Drakula je samo jedan vampir između globalne horde, štoviše, on je mlađi član klana, jer je rođen u umu Bramy Stokera prije samo stotinjak godina, i temeljen je na vojskovođi koji je živio prije šestotinjak godina – jedva dašak vremena, ako uzmemu u obzir da je prošlo više od 3.000 godina kada su Asirci i Babilonci opisali monstruma ekimnu-a, neumrlo tijelo koje je lovilo krv i meso živućih, u naporu da izbjegne vlastitu smrt. Dakle radi se o nama i vampirima. Gdje god da smo živjeli, kad god da smo živjeli, zvijer je uvijek bila sa nama.

Što se može objasniti {saznati} iz drevnih, globalnih prisutnosti vampira u mitovima i znanju? [Hort, Nesveta Glad, 1996, zadebljanja moja.]

To je dobro pitanje. Postoje i drugi jungovski psihijatri i psiholozi koji su radili sa idejom Arhetipova koji su predložili da su naši mitovi i narodne predaje imale veliku ulogu u tome da nam objasne i ispričaju o našoj stvarnosti, i to onoj vidljivoj i onoj sakrivenoj. A sušta je činjenica da se priče o vampirima koje su tako raširene i prevladavajuće, pokušavaju objasniti mnogim modernim teorijama o bolesti, seksualnim nastranostima, sadizmu, nekrofiliji, i ljudima koji imaju mentalne aberacije koje im uzrokuju da kradu, piju ili se kupaju u ljudskoj krvi – no takva objašnjenja jednostavno ne drže vodu.

Prema Jungu, svaka je ljudska psiha sastavljena od temeljnih osnovnih elemenata zvanih arhetipovi. Možemo definirati arhetipove kao konstelacije energija ili osobina koje čine našu osobnost. Slike {imidži} korištene da simboliziraju arhetipove mogu nam pomoći da shvatimo raznolikost psihičkih energija koje čine ono što smo i tko smo. Prema jungovskoj teoriji, kada su naši arhetipovi “aktivirani”, osjećamo se kao da smo potaknuti unutrašnjim ličnostima koji glume naše priče na nivoima naših života. Ponekad osjećamo da posjedujemo de moćne psihičke energije, a drugi put imamo osjećaj da one posjeduju nas. Dr. Hort piše:

Citat:

Kada razmišljamo o arhetipskim energijama koje nas pokreću, čini se kao da svaki arhetip ima rezličitu osobnost sa pozitivnim i negativnim aspektima... Energije naših arhetipova nas zaista mogu 'ispuniti zračećom svjetlošću, ili nas preplaviti sa destrukcijom i očajem.' One su naši bogovi,' unutrašnji, duhovni i instinkтивni. Povezivanje {odnosi} sa njima [svjesno] dozvoljava nam da inkarniramo naše andelete. ... Dodala bih da nas povezivanje, odnosi prema nekom arhetipu jednako tako vodi prema nesvjesnom inkarniranju naših demona.

...Arhetipovi su 'poput skrivenih magneta koji privlače i odbijaju. Bogovi i vampiri, beginje i vještice, uzbunjujuće su blizu u ovoj sferi. **Oni nas prave ili lome, ovisno o našoj svjesnoj povezanosti sa njima.**' [Hort, Ibid, navodi jungovskog analitičara Marion Woodman, zadebljanja moja.]

Jungova ideja bila je, da kada je arhetip aktiviran u grupi imidža svoje energije, on će se pojaviti u grupnim pričama, mitovima i narodnim predajama. On je također vjerovao da je svaka priča koja je raširena kroz prostor i vrijeme, bila važna naznaka psihološkog iskustva koje je svima bilo zajedničko.

Ako je Jung bio u pravu, tada je priča o vampiru, **najstariji i najrašireniji mit od svih**, više nego nusprodukt ljudi u neznanju kroz protekla vremena. Arhetip vampira je sa nama još od prapočetaka povijesti. A činjenica je da je on sa nama na način koji tek započinjemo razumijevati.

Htjela bih privući vašu pažnju nekim napomenama iz prethodna dva poglavlja:

Citat:

Mogu vas uvjeriti da se zlo uvlači u naše živote pod maskom božanskog i istine. Poteškoća u pričanju o zlu danas leži ne u čudnom ili bizarnom, nego u inzistiranju od strane naše kulture da su religiozni pogledi na dobro i zlo zastarjeli. ...Činjenica je da “sebstva” koja stvaraju zlo i žele ga ovjekovječiti, jesu ona na višim nivoima denziteta, i protiv kojih nemamo nikakve zaštite **osim putem znanja o tome tko su oni i na koji način djeluju**. Moramo naučiti o lažima kako bi bili sposobni percipirati istinu.

Kasnije, ponovno sam se vratila na to “zlo”:

Citat:

...Kako se moja perspektiva proširila, više je zla nestalo! Sada, nemojte me krivo shvatiti. Kada kažem “nestalo”, to NE znači da su zla otišla ili se preobratila. Ni najmanje. Jednostavno sam ih prestala vidjeti kao “zlo”. ...I dalje mogu vidjeti demone u svijetu i na poslu; i dalje vidim tamu od koje podilaze žmarci kako nadsejenjuje duše čovječanstva, zamagljuje im pristup njihovom stvaralačkom potencijalu. I dalje vidim rat i genocid, glad i nesreću, kao dio naše stvarnosti. ...Iako zbog skupnih potreba izražaja koristim termine “tama i svjetlo”, i “dobro izlo” i “pozitivno i negativno”, kako bih pričala o stvarima na praktičan način, ja više ne vidim te stvari kao “esencijalnu grešku” ...Ono što sada vidim, jest da sve te stvari postoje, svjeto i tama, dobro i zlo, pozitivno i negativno, OPS i OPD bića kao dio izvanrednog okvira beskonačnog Primarnog Izvora. ...Štoviše, vidim RAZLOG da se to manifestira na takav način, iznad i ispod, samo su jednostavni “izbori” čovječanstva da “iskusi učenje većom brzinom.”

Možda se također sjećate da sam spomenula da dočim sa u potpunosti ušla u umni sklop kršćanskog fundamentalizma, koji postavlja ideju da se treba tražiti spasenje i za sebe i za svjet u globalu, moja se stvarnost srušila {slomila} oko moje glave, i zaista mi je trebalo “spasenje”!

Ogranak tog kršćanskog fundamentalizma, New Age ideja da “Vi kreirate svoju vlastitu stvarnost putem toga na što se usredotočite, dakle isključite sve misli o svemu što je neugodno kako bi imali pozitivnu stvarnost”, također je bio potpuni promašaj koji me skoro ubio. Jasno, BILA JE neka vrsta povezanosti između mog pogleda na svijet i mojih iskustava unutar njega, iako ne baš precizno onakvog kakvo je predloženo za istinu od strane nijednog od ta dva puta.

Zatim smo bili na diskusiji o vjerojatnosti da je razlog tim manifestacijama da mi zapravo STVARAMO našu vlastitu stvarnost na neki opskuran način, ali da “Đavo leži u detaljima”, da tako kažem. Zatim smo ispitali ideju da kad netko pokušava “promijeniti” stvarnost, istinski kreativan dio uma “razumije” da je stvarnost “polomljena” i da je to ono što dobiva “kreiranim”. To ustvari donosi ono “kako sudiš, tako ti se sudi.”

Htjela bih ovdje istaknuti: SUDITI, u općenitom smislu, predstavlja nešto potpuno drukčije od

ispitivanja {proučavanja}, procjenjivanja, vrednovanja ili oblikovanja mišljenja. Ono predlaže “djelovanje za ili protiv” nečega “drugoga”, obzirom da prosudivanje općenito nosi ideju o “presudi” ili nagradi i kazni. Ovo je krucijalna stavka obzirom da se nalazi u korijenu “vi kreirate vlastitu stvarnost” kontroverze.

Joseph Chilton Pearce, u svom klasiku Pukotina u Kozmičkom Jajetu, piše:

Citat:

Postoji odnos između onoga što mi mislimo da se tamo vani u svijetu nalazi, i onoga što doživljavamo da je tamo. Postoji put kojim energija misli i energija materije modificiraju jedno drugo, njihov međuodnos. Neka vrst grubog zrcaljenja zauzima mjesto između našeg umu i naše stvarnosti.

Mi ne možemo ostati izvan tog procesa zrsaljenja i istražiti ga, iako, obzirom da **mi JESMO sam proces, u nekoj nama nepoznatoj mjeri**. Bilo koja tehnika koju bismo mogli koristiti da 'objektivno sagledamo' našu stvarnost postaje dio događaja iz ovog pitanja. Mi smo jedan neodređeno velik dio funkcije koja oblikuje stvarnost iz koje činimo to sagledavanje. **Naše gledanje tu ulazi {u proces} kao jedna od detreminanti događanja stvarnosti koju vidimo.**

...Procedura zrcaljenja mora se uzeti kao jedini fiksni element, dok se produkti procedure moraju smatrati relativnima. ...Mi sebi predstavljamo svijet i odgovaramo na naše predstavke. ... **Promjena pogleda na svijet može promijeniti viđeni svijet.**

Metanoia je grčka riječ za konverziju: 'temeljitu transformaciju uma.' To je proces kojim se koncepti reorganiziraju. ...Ista procedura može se naći u razvoju pogleda na svijet i može se pratiti putem procesa pitanja-odgovori, ili prelaganjem i eventualnim popunjavanjem “prazne {nepotpunjene} kategorije u znanosti. **Postavljanje jednog ultimativnog ozbiljnog pitanja, što znači biti uključen u ultimativno ozbiljnu potragu, preoblikuje naše koncepte u korist vrsti percepcija potrebnih da se “vidi” odgovor.** ...Pitanje određuje i doprinosi odgovoru baš kako je željeno i oblikuje prirodu vrste postavljenog pitanja.

Istraživanje ove funkcije stvarnosti pokazuje kako i zašto mi žanjemo ono što smo posijali, individualno i kolektivno – ali tu nema jednostavnih jedan-na-jedan prepiski koje bi bile obuhvaćene. **Uspjeh ili neuspjeh bilo koje ideje predstavlja subjekt enormnoj mreži nepredviđenih situacija.** [Pukotina u Kozmičkom Jajetu, Pearce, 1971., zadebljanja moja.]

“Promjena pogleda na svijet može promijeniti viđeni svijet.” Kakav koncept!

I najvažnije, “**Naše gledanje tu ulazi {u proces} kao jedna od detreminanti događanja stvarnosti koju vidimo. ... Postavljanje jednog ultimativnog ozbiljnog pitanja, što znači biti uključen u ultimativno ozbiljnu potragu, preoblikuje naše koncepte u korist vrsti percepcija potrebnih da se ‘vidi’ odgovor.**”

Ove nas napomene ponovo dovode do ideje o “Gralskoj Svjesnosti”, koja je “postavljanje pitanja”. I, naravno, postavljanje pitanja BEZ prepostavki o odgovoru jest ključ da se bude u mogućnosti bolje VIDJETI univerzum onakav kakav on jest. I ovdje dolazimo do još jedne zapinjuće točke. Jednom kada VIDITE nešto u stvarnosti, što bi ste onda trebali ČINITI? Koja JE ispravna “reakcija”? Ili uopće

ne bi trebali reagirati? Kako to možemo reći {znati}?

I ovdje nalazimo “**Uspjeh ili neuspjeh bilo koje ideje predstavlja subjekt enormnoj mreži nepredviđenih situacija.**”

“Nepredviđene situacije” ili “reakcije” ćemo uskoro početi istraživati.

Prije svega, dozvolite da vas podsjetim na ono što pokušavamo završiti: Učimo o našem sadašnjem svijetu kako bi mogli doći do “jednostavnih razumijevanja” koja bi trebala biti “završni ispit” 3.denzitetne realnosti. Ta razumijevanja, očito, neće samo odrediti da li ĆEMO diplomirati, nego također odrediti koliko smo spremni za lekcije u sljedećem “razredu”. Izgleda da je značajni dio ove pripreme zadobivanje te “Gralske Svjesnosti.”

Citat:

Bog Odin, otkrivajući tajni izvor mudrosti i poezije, zapitao je čuvara izvora da mu dopusti se napije. Rečeno mu je: “Cijena je tvoje desno oko.” ...”Univerzalni bazen” jednako toliko ovdje kao i bilo gdje drugdje. ...Bilo što željeno može se iz njega dobiti, ako je netko voljan platiti cijenu im posjeduje ultimativnu posvećenost oko koje se proces može graditi.

...Zrcala igre stvarnosti bivaju iznešena u poravnanje od strane nedvosmislene privrženosti iz svjesnog uma. **“Drugo zrcalo” automatski postaje neambiciozno.** [Pearce, Ibid]

Već znamo da “desno oko” kojim se mora platiti da bi se pilo sa izvora mudrosti i poezije predstavlja naše linearne, konceptualno mišljenje koje određuje izvjesnu usku šemu stvari kao “dobru” i označava sve ostale kao “devijantnu energiju” koja je na neki način pogrešna i neusklađena sa univerzumom. Našim lijevim mozgom uzimamo i biramo ono što nam SE SVIĐA da vjerujemo. Zanemarujemo i odbacujemo i zamračujemo ono što nam se ne sviđa. Ulažemo “vjeru” u ono što nam se sviđa, vjerujući da će fokusiranje na te koncepte učiniti da oni postanu dio naše stvarnosti, sve vrijeme zaboravljujući da naš organizam, naš desni mozak, zapaža stvarnost na jasan i nedvojben način. Mogućnosti i realiteti koji su isključeni iz svjesnog potvrđivanja stvaraju um koji je podijeljen i konfuzan, kojem je opplačkana snaga, moć. Tijelo će to odražavati na način da se ponaša poput “mašine izvan faze, koja radi protiv sebe, cijepajući se.”

Citat:

Robert Frost vidio je civilizaciju kao mali proplanak {čistinu} u velikoj šumi. Posjekli smo taj prostor {napravili tu čistinu} uz veliku cijenu, i tama “tamo vani” uvijek izgleda spremna da ga ponovno zatvori – i kolabira u kaos ako naše zamisli omanu. ... **Smatrati će tamnu šumu za primarnu stvar, nesvjesno, nepoznatog potencijala.** ...

Naša čistina predstavlja pogled na svijet, kozmičko jaje strukturirano pokretačkom silom uma za logičkim poredavanjem njegovog univerzuma. Čistina {proplanak} predstavlja organizaciju postavljenu sa naše strane temeljenu na slučajnoj mogućnosti.

Teilhard de Chardin video je ljudsku sudbinu kako širi svjetlo sa našeg malog proplanka u okolni mrak. U arhaična vremena bojali smo se da tama ne bi progutala našu krhku konstrukciju razuma, i sve su akcije bile usmjerene prema održavanju kulturološkog kruga netaknutim.

...Bili smo strasno umiješani u jačanje naših zamisli, popisivanjem i indeksiranjem naše čistine u šumi. Neko zajedništvo mišljenja počelo se oblikovati. No priroda tamne šume predstavlja pravi problem. **Jer naše stajalište prema šumi oštro utiče na način na koji gledamo na našu čistinu, i utiče na vrstu nove čistine koju bi mogli napraviti.** [Pearce, Ibid]

Ove Pearceove riječi iznose naš problem u fokus. **Naše stajalište prema onome što JEST kreira našu realnost, jer to stajalište određuje "Centar naše Svjesnosti".** Centar naše svijesti predstavlja pristup energiji nulte točke stvarnosti. I u ovom smislu moramo pogledati u neke stvari kako bi pronašli što je istinski izvor "centra svjesnosti" i kako da ga "promijenimo" kako bi istinski promijenili našu stvarnost.

Sada je vrijeme da oblikujemo neke hipoteze kako bi bolje bili u mogućnosti analizirati situaciju.

PREVEO: DOKTOR NAUKA ZA IBN AL-'ARABIJA, NASRADIN HODŽU, CHITTICKA, SKANDINAVSKE SAGE, ENGLESKE VERZIJE BIBLIJE, TORE I KABALE & HIJEROGLIFA, APOKRIFNIH EVANDELJA, TE SVE OSTALE KOJI MISLE DA SE ZNAJU IZRAŽAVATI NA ENGLESKOM JEZIKU, ALI IH IZ NEPOZNATOG RAZLOGA NE RAZUMIJU NI U ENGLESKOJ NI U AMERICI.... PRI ČEMU NI DRAGA LAURA NIJE IZUZETAK ... EQ@2009